

கடவுள் துணை

செந்தமிழ்

தொகுதி-கூ.] விரோதிகிருதுஸ் ஆவணிமீ. [பகுதி-கூ.

ஒற்றுவர்

ஒற்றுவராவார்:—தமது பகைவர் நட்பினர் அயலவர் என்னும் மூவகையாரிடத்து நிகழு மிரகசிய கருமங்களை யெல்லாம் அவர்களிருக்கு மிடங்களிற்சென்று ஒற்றியறிதற்காக அரசர்களால் நியமிக்கப் பட்டிருப்போர்.

ஒற்றுவர்கள் அரசர்களுடைய கண்கள் சென்றறியமாட்டாத இடங்களெல்லாஞ்சென்று அங்கு நிகழக் கருமங்களை அறிந்துவந்து உணர்த்துதலின் அவர்களுக்குக் கண்ணாக உள்ளவர்கள்.

“ஒற்று முறைசான்ற தூல மிவையிரண்டு
தெற்றென்க மன்னவன் கண்.”

என்னுந் தேவர் வாக்கானே அறியப்படும்.

இவர்கள் இரகசிய கருமங்களை அறியும்படி பகைவர் முதலியோரிடத்துச் செல்லுங்காலத்துத் தம் வடிவை மறைத்து அவர்கள் ஐயுறக் கூடாததான வேற்றுருவமெடுத்துச் செல்ல வல்லவராயும், அங்ஙனஞ் சென்றறியுமிடத்துப் படைவர் முதலாயினோர் தம்மீது ஐயுற்றுப் பற்றி நான் துபாயங்கையுஞ்செப்து கேட்டாலும் உண்மையுரையாதவராயு முள்ளவராயிருத்தல் வேண்டும். அது,—

“கடாஅ வருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு
முகாஅமை வல்லதே யொற்ற.” எனவும்,

“துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்க்
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று.” எனவும்,

தேவர் கூறிய வாற்றா னறியப்படும்.

இங்ஙனமே ஸ்ரீ ராமன் சேதுபந்தனமிட்டு அதன்வழியாக இலங்கையில் வந்து பாசறை வகுத்திருக்கும்பொழுது, அவனது குரங்குச் சேனைகளது அளவு, வலி முதலியவற்றை அறிந்துவரும்படி இராவணனுலனுப்பப்பட்ட ஒற்றுவர்கள், ஸ்ரீ ராமன் முதலாயினோர் ஐயுறுதபடி குரங்குருபமாகவந்து அக் குரங்குகளோடு தாமும் ஒருவராகச் சேர்ந்து அளவுநோக்கிச் சுற்றித்திரிந்தார்களென்றும், அப்பொழுது விபீஷணன் அவர்களிடத்திற் சந்தேகமுற்று அவர்களைக் குரங்குகளைக் கொண்டு பிடிப்பித்துத் தண்டனைசெய்வித்து ஸ்ரீ ராமனுக்குக் காண்பித்தானென்றும், அப்பொழுதும் அவர்கள் உண்மையுரையாது தம்மை மறைத்தே கூறினார்களென்றும் இராமாவதாரத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதனை,—

கடாஅ வருவோடுசேறல்

“இற்றது காலமாக விலங்கையர் வேந்த னேவ
வொற்றர்வந் தளவு நோக்கிக் குரங்கென வழல்கின் றுரைப்
பற்றின னென்ப மன்னோ பண்டொன் பலநாட் செய்த
நற்றவப் பயன்றந் துய்ப்ப முந்துறப் போந்த நம்பி.” (ஒற்-உச)

உழலல் - சுற்றித்திரிதல். பற்றுதல் - மனத்தாற் கிரகித்தல்.
நம்பி - விபீஷணன்.

தண்டஞ்சேய்தல்

“கூட்டிய விரற்றின் கையாற் குரங்கு எரிங்கக் குத்தி
மீட்டொரு வினைசெய் யாமன் மாணையின் கொடியால் வீக்கிப்
பூட்டிய கையர் வாயாற் குருதியே பொழிகின் றுரைக்
காட்டினன் கள்வ ரென்குக் கருணையங் கடலுங் கண்டான்.” (ஷெ-உஎ)

பூட்டிய - சுட்டிய.

என்செயினுஞ் சோராமை

“கல்விக்கண் மிக்கோன் சொல்லக் கருமன நிருதக் கள்வர்
வல்விற்கை வீர மற்றிவ் வானரர் வலியை நோக்கி
வெல்விக்கை யரிதென் றெண்ணி வினையத்தா லெம்மை யெல்லாங்
கொல்விக்க வந்தான் மெய்ம்மைக் குரங்குநாங் கொள்க வென்றார்.”

(ஷெ-க௦.)

கல்வி - கல்வி அறிவு; ஆகுபெயர். கருமனம் - வஞ்சகம்பொருந்திய மனம். குரங்குகளாகிய எம்மையெல்லாம் என்க. மெய்ம்மைக் குரங்கு—(உமக்குச் சைனியமாக) உண்மைக்குரங்கு; வேடக்குரங்கன்று. என்றபடிஎன்னுமிச் செய்யுட்களானறிக.

இவ்வாறே, குமரவேள் தாரகனைக்கொன்று தேவகிரியின்கண் வந்திருந்தபொழுது குரபன்மனும் சேனைகளின் அளவுமுதலியவற்றையறியும்படி பல ஒற்றுவரை யனுப்பியதாகக் கந்தபுராணத்துக்கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதனை,—

“பகனோடு மயூரன் சேனன் பரிதியம் புள்ளின் பேரோன்
சுகனிவர் முதலா வுள்ள தாதரைத் தருதி ரென்னப்
புகழ்புனை ரூ பன்மன் பொன்னடி யிறைஞ்சி யேத்தித்
தருவர்க டலைவர் மற்றச் சாரணர் தம்மை யுய்த்தார்.” (அகரோ-கஉ.)

பகம் - கொக்கு. மயூரம் - மயில். சேனம் - பருந்து. பரிதியம்புள் - சக்கரவாகம். ஆம் - சாரியை. சுகம் - கிளி. இப்பறவைகளின் வடிவுகொண்டு சென்று பகைவரியல்புகளை ஒற்றியறிதலின் இவர்களுக்கிப்பெயர்க ளியைந்தனவென வறிக.

“சாரண ரிணையர் பேரெந்து தாண்முறை பணிந்து நிற்பச்
சூரனங் கவரை நோக்கித் துண்ணென நீவி ரேகிப்
பாரிடை வந்த கந்தன் பான்மையும் படைவெம் பூதர்
சேருறு தொகையும் யாவுந் தேர்ந்திவண் வருதிரென்றான்.” (அடி-கங்.)

சாரணர் - ஒற்றுவர். பான்மை - வீரம் வலி முதலிய வியல்பு. ஒற்றுவர்கள் வழியாக அரசர்கள் கருமங்களையறிந்து நிச்சயிக்குமிடத்து ஒருவரது சொல்லைநம்பி நிச்சயிக்காது, ஒருவரையொருவரறியாதபடிமூவரைவிடுத்துஅறிந்து நிச்சயித்தல்வேண்டும். அஃது;

“ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றமோ
மொற்றினு லொற்றிக் கொணல்.” எனவும்,

“ஒற்றொற் றுணராமை யான்க வுடன் மூவர்
சொற்றொக்க தேறப் படும்.” எனவும் தேவரும்,

“ஒற்றரைத் தாண்டி யன்னே ருறுவலி யுணர்வ ரேனு
மற்றுமொ ரொற்றி னல்லா லன்னது மனத்துட் கொள்ளார்
சுற்றுறு மனிக மன்றி யொருபுடை துவன்றிச் சூழும்
பெற்றியு முளதோ வென்ன வேயொரீஇத் தேர்வர் பின்னும்.”

எனக் கந்தபுராணக்காரருங் கூறுதலானறியப்படும்.

இவ்வாறு ஒற்றுவார வைத்துப் பகைவர் முதலியோரியல்பு
களை யறிதல் முற்காலத்தரசர்களிடத்தில் மாத்திரமன்று; தற்காலத்
தரசர்களிடத்து மிருப்பதாக நாமறிக்கின்றேம். ஆதலால் ஒற்று
அரசர்களுக்கின்றியமையாததோரியல்பென்பது இதனாலறியக்கிடத்
தல் காண்க.

சி. கணேசையர்.

உ

சிவமயம்.

இராமாவதாரச்செய்யுட்பாடாந்தரமும்

அரும்பத விளக்கமும்

(கள்ள-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மந்திரப்படலம்

- (க) பூவரு மயனெடும் புகுந்து பொன்னகர்
மூவகை யுலகினு மழகு முற்றுற
வேவென வியற்றினன் கணத்தி னென்பராற்
றேவரு மருள்கொளத் தெய்வத் தச்சனே.

தெய்வத்தச்சன் அயனெடும் புகுந்து இயற்றினன் என்க. நகர்
இயற்றுதன் முதன்மை தெய்வத்தச்சனுக்கேயாதலின் ஒருவினை
யொடுக்கொல் ஈண்டுயர்பின்கண்ணேயே வந்தது. இவ்வாறே ஒரு
யர்புபற்றியன்றி வாராதென்பது சேனாவரையர் கருத்தாதல்; “ஒரு
வினையொடுக்கொ லுயர்பின்வழித்தே” என்னுஞ் சூத்திரவிசேடவு
ரையின்கண் “யாதானுமோராற்றான் அதற்குயர்புண்டாயினல்லது

அவ்வாறு கூறார்; கூறுபவாயின் அஃது ஒருவினையொடுச்சொல்லெனப்படாது” எனக்கூறியவாற்றானறியப்படும். பொன்னகர்-இலங்கை. உலகு-ஆகுபெயர்; நகரங்களுக்காதலின். இன் உறம்பொருட. ஏயென என்பது தொடைநோக்கி ஏவென என்றாயிற்று. வரையறையின்மையின் வகரம்பெற்றதெனினுமமையும். என்பர் என்றது முதலாலாை. ஆல்-அசைநிலை. தந் நகரமோ என்று தேவருமயங்க என்க. மருள்கொள முற்றுறக்குயிற்றினன் என்க.

(உ) பொன்னினு மணியினு மமைந்த பொற்புடை
நன்னகர் நோக்கினு னாக நோக்கினுன்
முன்னையி னழகுடைத் தென்று மொய்கழன்
மன்னனு முவந்துதன் முனிவு மாறினன்.

அமைந்த-அமைக்கப்பட்ட. இதுவோ அதுவோ அழகுடைத் தென்றறியுமாறு நாகத்தை நோக்கினுன் என்க. நாகம்-சுவர்க்கம். நாகத்தினுஞ்சிறந்தமையின் முன்னையின் அழகுடைத்தென்று உவந்தான் என்க. முன்னையின் என்றதற்கு நெருப்பினுலெரிதற்கு முன்னுள்ள நகரினும் பார்க்க எனப்பொருள்கொள்க. முனிவு - நகரெரியுண்டமைபற்றிவந்த கோபம்.

(ங) முழுப்பெருந் தனிமுத லுலகின் முந்தையோன்
எழிற்குறி காட்டினின் றியற்றி யீந்தனன்.
பழிப்பரு முலகங்க ளெவையும் பன்முறை
அழித்தழித் தியற்றுவார்க் கரிதுண் டாகுமோ.

முழுப்பெருந்தனிமுதலாகிய முந்தையோன் என்க. உபசாரம். இனிமுதலாலாகிய உலகிற் பழையோனுமாம். எழிற்குறிகாட்டி நின்று- காண்போர்க்கு அழகின்குறிப்பைக்காண்பித்துநின்று; எனவே இதுவே அழகு குறித்தறிதற்கிடமென்றபடி. குறி அடையாளமுமாம். காட்டினின்று என்பதற்கு (தச்சனுக்கு) காண்பித்துநின்று எனப்பொருள்கொள்ளினுமமையும். இப்பொருட்கியைய இயற்றி என்பதை இயற்றுவித்து எனப்பொருள்கொள்க. விவ்விசுதி விகாரத்தாற்றெடுக்கது. பழிப்பரும் என்பதில் அருமை இன்மைப்பொருளில் வந்தது. அழித்து அழித்து என்பதை அழி

க்க அழிக்க எனச் செயவெனெச்சப்பொருளாக்குக, அமிக்கு பன்மைபற்றியது.

- (ச) திருந்த நோக்கிய-முழுவதும் திருந்த நோக்கிய பொருகழ லீராவண னயற்குப் பூசனை வரன்முறையியற்றிநீ வழிக்கொள் வாயென்ற னரியன தச்சற்கு முதலி யானையால்.

திருந்த நோக்கிய-செவ்விதாகப்பார்த்த. இனி முழுவதும் திருத்தமடைய அதனை நோக்கிய என்னுமாம். உதவி இயற்றி வழிக்கொள்வாய் என்றான் என்க. ஆணையால் உதவி எனவே ஏவலா னைரக்கொண்டு கொடுப்பித்தான் என்பது பெறப்பட்டது. அரியன-விசேடமாயின.

- (இ) அவ்வழி யாயிர மாயி ரம்மலிர் செவ்வழிச் செம்மணித் தூணஞ் சேர்த்திய இவ்வழி மண்டபத் தரிக ளேந்திய வெவ்வழி யாசனத் தினிது மேவினன்.

இச் செய்யுளில், 'இவ்வழி' என்பது 'இவ்வெழில்' எனவும், 'வெவ்வழி' என்பது 'வெவ்வரி' எனவுங் காணப்படுகின்றன. முன்னையனபொருட்சிறப்பின்மையிற் பின்னையனவே சிறப்புடையன. அவ்வழி-அவ்விடத்து; கால இடம். செவ்வழிச் செம்மணி- செவ்விதான மாணிக்கம். இவ் எழில் மண்டபம்-இந்த அழகமைந்த மண்டபம். அரியாசனம் என்பதில் அரி வாளா பெயராய் நின்றது "திருமகள் கணவன் கமடமாய்ப் பூசை செய்திடு கச்சபா லயத்தில்" என்பதற் கச்சபம்போல. இனி வெவ்வழி ஆசனமென்னும் பாடத்திற்கு கொடுங்கோன்மை நிகழ்தற்கிடமாகிய ஆசனம் எனப்பொருள் கொள்க.

- (ஈ) வரம்பறு சுற்றமு மந்தி ரத்தொழி னிரம்பிய முதிஞருஞ் சேனை நீங்கடற் றாம்பெறு தலைவருந் தழுவத் தோன்றின னரம்பையர் கவரியொ டாடுந் தாரினான்.

கிரம்பிய-முற்றப்பெற்ற. தரம்-உயர்ச்சி, வகையுமாம். தழுவ-தன்புக்கட்கே சேர்ந்திருப்ப. கவரியாகைய அகலென அசையக்காரினான்

என்க. ஓடு உடனிகழ்ச்சியோடு ஏதுவாயு நின்றது. தேவருலகையும் வென்று அங்குள்ள அரம்பையர் கவரிவீசச் சிறிதும் பகைத்துயரின்றி அரசுவிற்றிருந்தோன் இப்பொழுது மானுடரிருவர் பொருட்டு மந்திரத் தொடங்கினான் என ஆசிரியன் அவன் நிலையை இரங்கிக் கூறிற்று. அன்னனாயினான் இன்னனாயினான் என்றபடி.

(எ) முனைவருந் தேவரு மற்று முற்றுளோ
 ரெனைவருந் தவிர்கென வேய வாணையான்
 புனைகுழன் மகளிரோ டினைஞர்ப் போக்கினு
 னினைவுறு காரிய நிகழ்த்து நெஞ்சினான்.

மற்றும் உற்றுளோர்-வேறும் மந்திரத்திற்கு விலக்காக நின்றவர்கள். தவிர்க என அகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. ஏய-கட்டளை செய்த. கிளைஞராயினும் மகளிரும் இளைஞரும் மந்திரத்துக்காகாதவர்களாதலின் அவர்களையும் போக்கினென்க, மந்திரத்துக்காகாதவர் இவர் என்பதை “துன்றுபிணியோர்துறந்தோரடங்காதோர்-கன்றுசினமனத்தோர்கல்லாதவரினையோ - ரொன்றுமுறைமையுணராதவர்மகளி - ரொன்றுமிவர்மந்தணத்தினெய்தப்பெறுதாரே” என்பதனுலறிக. நிகழ்த்துதல் - சொல்லுதல். நெஞ்சு - கருத்து; ஆகுபெயர்.

(அ) பண்டிதர் பழையவர் கிழவர் பண்பினர்
 தண்டலின் மந்திரத் தலைவர் சார்கெனக்
 கொண்டிட னிருந்தனன் கொற்ற வாணையான்
 வண்டொடு காலையும் வரவை மாற்றினான்.

பண்டிதர் - மந்திரநூலைக்கற்றுவல்லோர். பழையவர்- பரம்பரையாகவந்த மந்திரத்தலைவர். கிழவர்-தன்னால் நியோகிக்கப்பட்டவயதில் முதிர்ந்த மந்திரத்தலைவர். பண்பினர் - நற்குணமமைந்த மந்திரத்தலைவர்; என்றது பெருமை சான்றாண்மைகளிற்கும் வழுவாது நின்று எல்லாரியல்புகளும்றிந்து ஒத்தொழுகுவோரை. “பண்பெனப்படுவது பாடறிந்தொழுகல்” என்றார் பிறரும். இனிப்பண்டிதரும் பழையவரும் கிழவரும் பண்பினருமாகிய மந்திரத்தலைவர் எனினுமாம். அமாத்தியராதலின் தண்டலின் மந்திரத்தலைவர் என்றார். ஒற்றுவோர் வண்டாயுங்காலாயும் வந்து ஒற்றுவாரோ

ன்னுங்கருத்தாய் 'வண்டொடுகாலையும் வரவைமாற்றினான்' என்க. இனி ஆஞ்ஞாயின் வலிமைகூறுவார் இங்ஙனம் கூறினார் எனினுமாம்.

- (க) ஆன்றமை கேள்விய ரெனினு மாண்டொழிற்
கேன்றவர் நண்பின ரெனினும் யாரையும்
வான்றுணைச் சுற்றத்து மக்க டம்பியர்
போன்றவ ரல்லரைப் புறத்துப் போக்கினான்.

ஆன்று அமை கேள்வியர்-நிறைந்து அமைந்த கல்வியறிவையுடையோர்; இனிக் கல்வியாளிறைந்தமைந்தோரும் கேள்வியையுடையோருமாகிய அவர்களாயினும் எனினுமாம். எனினும் அல்லரைப் புறத்துப்போக்கினான் என்க. சுற்றத்துள்ளே மக்களுந்தம்பியரும் போன்றவரல்லாதார் யாரையும் எனவே உடம்பொடு புணர்த்தலால் மக்களும் தம்பியரும் கொள்ளப்படுவர்; எனவே மக்களுந்தம்பியரும் அவர்போன்ற நட்பிக்கையுடையவருமே மந்திரத்துக்குரியவராயிருந்தாரென்பதாம் அறைபோவாராதலின் போன்றவரல்லரைப் புறத்துப்போக்கினான் என்க.

- (க0) திசைதொறு நிறுவின் னுலகு சேரினும்
பிசைதொழின் மறவரைப் பிறிதென் பேசுவ
விசையுறு பறவையும் விலங்கும் வேற்றவு
மசைதொழி லஞ்சின சித்திரத்தினே.

உலகு சேரினும் பிசைதொழின் மறவரைத்திசைதொறும் நிறுவினன் என மாற்றிப்பொருள்கொள்க. உலகு-ஆகுபெயர். அவன்காவலைக்குறித்துச் சொல்வது பிறிதென்னை? விசையுறு பறவை-விசையாகப்பறந்து செல்லும் பறவை. வேற்றவும்-பிறவும்; என்றது காற்றுமுதலியவற்றை. அவர்கள்காவலால் சித்திரத்தைப் போல் அசைவில்லாமலிருந்தன என்க. அசைதொழிலஞ்சின எனவே, அசைவில்லாமலிருந்தன என்பது கருத்து.

- (கக) தாட்சியிங் கிதனின்மேற் றருவ தென்னினி
மாட்சியோர் குரங்கினு லழிந்த மாநக
ராட்சியு மமைவுமென் னரசு நன்றெனச்
குட்சியின் கிழவரை நோக்கிச் சொல்லினான்.

இனி இதனின் மேல் தாட்சிதருவது என் ? என் ? என்னும் வினா ஈண்டு இன்மைகுறித்து நின்றது. “கற்றதனாலாய பயனென்” என்புழிப்போல, தாட்சி-கீழ்மை, மாநகர் மாட்சி என்க, அமைவு-அடக்கம். அரசுக்குரிய (காவன் முதலிய) அமைவுமாம், சூட்சியின் கிழவர்-மந்திரிமார்.

(கஉ) சுட்டது குரங்கெரி குறை யாடிடக்
கெட்டது கொடிநகர் கிளையு நண்பரும்
பட்டனர் பரிபவம் பார்த தெங்கனு
மிட்டதிவ் வரியணை யிருந்த தென்னுடல்.

குரங்கு நகரைச் சுட்டது. அதனால் (அந்நகர்) எரி கொள்ளை கொள்ளக்கெட்டது என்க. சுடுதல் - நெருப்புக்கொளுவுதல். கொடிநகர் என்றான் எரிக்கப்படக்கூடாத அரசின் வலியுடைமையும் அழகுடைமையுந் தோன்ற, இனிக் கொடிவழியாகவே நகரைச் சுட்டது என அக் குரங்கின் விரந்தோன்றக் கூறினான் எனினுமாம். அதனை “கொடியைப்பற்றி விதானம் கொளுத்தியே” என முன்னர்க் கூறுமாற்றானறிக. பரிபவம் - அவமானம். இட்டதாகிய அரியணை என்க. இவ் வரியணையிலிருந்தது (யானன்று) எனதுடலே. யான் உயிரோடு இவ் வாசனத்திலீற்றிருக்கவு மிதுநிகழ்ந்தமையின் யான் இறந்தவனேயன்றி உயிரோடிருந்தவனல்லன் என்பான் ‘இவ்வரியணையிருந்த தென்னுடல்’ என்றான்.

(கஉ) ஊறுகின் றனகிண றுதி மொண்ணக
ராறுகின் றிலதன லகிலு நாவியுங்
கூறுமங் கையர் நறுங் கூந்த லின்சுறு
நாறுகின் றதுதுகார் திருந்து நாமெலாம்.

அகிலும் நாவியும் (கமழ்கின்ற) கூந்தல் என ஒரு சொல் அவாய் நிலையானே வருவித்துமுடிக்க. இனி நாரும் என்பது நறும் எனக்குறுகி நின்றதாகக்கொண்டு முடிக்கினுமமையும். சுறு - சுருகுதலா லுண்டான மணம். நாம் அவற்றை முறையே நாவாணம், உடம்பாணம், மூக்காணம் நுகர்ந்திருந்தேம் என்க. அதனைப்பிடித்துக்கொல்லும் வலிமையற்றவர்களாய்ப் பேடியர்கள்போல் திருப்தியாக உண்டுகொண்டிருந்தேம் என்பான் இவ்வாறு கூறினான் எனினுமாம்.

சி. கணேசையர்.

இந்தியா - இந்து

////////////////////

இக் காலத்தில் “இந்தியா” என்னும் பெயரால் யாண்டும் பிரசித்திபெற்று விளங்கும் எம் மாதிரியானது பண்டைக்காலத் தோராத் “பாதகண்டம்” என வழங்கப்பட்டதென்பது பழையதூற் பயிற்சியுடையார் எவர்க்கும் நன்கு தெரிந்ததாகும். இப் பெயர்களுள் எது முன்னையது? எது பின்னையது? எனவும், ஒருபெயருளதாக மற்ருன்று நவமாய்ப்புகுந்தது எவ்வாறெனவும் ஆசங்கைகள்நிகழ மன்றே. அதனால், இப் பெயர்கள் இத் தேயத்திற்கு எக்காரணத்தால் வழங்கப்பட்டன என ஆராய்தற்கு.

முதலாவது, பாதகண்டமென்பது பாதனால் ஆளப்பட்டமையால் வந்தபெயர். பாத வருடம் என்னும் பெயரும் அப்பொருட்ம். ஈண்டுப் பாதனென்றது சந்திரகுலத்தாசனாகிய துவ்யந்தமகாராசனுக்குச் சகுந்தலையிடத்துத் தோன்றிய புத்திரனை. அப் பாதன் வழித்தோன்றினார் பாதர். அவரைப்பற்றிக்கூறும் இதிசாசம் பாதம். பாத மகாராஜனால் அரசாளப்பட்ட காரணத்தால் இந்நாடு பாதகண்டம் என்பது.

இனி, இந்தியா என்னும் பெயர் வருமாறு,—சிந்து என்பது பொசிதல், ஊறுதல், ஓடுதல் முதலிய பொருளைக்கொண்ட “ஸ்யந்த்” என்னும் விணையடியாகப்பிறந்த ஓர் ஆரியபதம். அஃது ஆறு, கடல் என்பவற்றிற்குப்பெயர். பூர்வத்தில் ஆரியர்வந்து முதற்குடியேறிய பாகம் “ஸப்தலிந்தவ” மெனப்பட்டது. ஏழாறுகள் ஆண்டுண்மையின் அஃது அவ்வாறுபெயர்பெற்றது. அவ்வேழுட் “சிந்து” என்பதும் ஒன்று. ஸப்தலிந்தவமென்னும் பெயர் வேதத்திற் காணப்படும். அந்தப்பிரதேசத்தை இக் காலத்துப் “பஞ்சாப்” என வழங்குப. ஆண்டுக்குடியேறிய பூர்வ ஆரியருள் ஒரு சாராகவைத்து எண்ணப்படும் பாரசிகர் காலதேச வேறுபாட்டினுற்போலும் ஸகரத்தை புச்சரிக்குஞ் சாமர்த்தியமற்றவராய் அதனை ஹகாமாக்கி ஸப்த லிந்தவ மென்பதை ஹப்தலிந்தவ மெனவும், லிந்து

என்பதை ஹிந்து எனவும் வழங்கினர். அதனால், இத் தேசச் சனங் களையும் “ஹிந்து”க்களென்றனர். “ஜெந்தாவஸ்த” மென்னும் பார சீக சமயநூலில் ஆரிபர் குடியேறிய இந் நாடு “ஹப்த ஹிந்தவ” மெ னக் குறிக்கப்பட்டிருத்தலே யிதற்குச்சான்றாகும். ஜெந்தாவஸ்தமே வேதம் ஒழிந்த ஏனைநூல்களெல்லாவற்றுக்கும் மிக முந்தியதாக எண்ணப்படுவது.

அக் காலத்தில் எமது தேசம் மேலைத்தேசங்களில் அதிபிரசித்தி பெற்றிருந்தது. விவிலியநூல் முதன் முதலில் எழுதப்பட்ட பழைய எபிரேய பாஷையில் “ஹிந்த” என்றே இந் நாட்டை வழங்கினர். கிரேக்கரும் வியாபார முதலியவற்றற் கிழைத்தேயங்களோடு சம் பந்த முற்றிருந்தனர். ஹிந்த என்பது கிரேக்கபாஷையில் “இந்தி யொஸ்” என மருவி வழங்கப்பட்டது. பழைய காவியங்களில் யவ னர் என்றெடுத்துக் கூறப்பட்டார் இக்கிரேக்கரே. கிரேக்கபாஷை யில் வழங்கிய இந்தியொஸ் என்பதிலிருந்து “இந்தியா” என்னும் பெயர் வந்தது. அதனால், இந்தியா இந்து ஹிந்து என்னும் பதங் கள் பண்டைக்காலந்தொட்டுவழங்கிவரும் பிராசீன பதங்களையென் பது நன்கு துணியப்படும். பரதகண்டவாசிகளை இந்துக்களென வும், அவர் சமயத்தை இந்துசமயம் எனவுங் கூறுதல் இழுக்காகாது என்க.

தி. சதாசிவ ஐயர்.

உ

சிவமயம்

சமயோசிதச் செய்யுட்டிரட்டு

பல்வளம்பழுநிய நஞ் செந்தமிழ்நாட்டின்கண் சமயோசிதமா கப்பேசவுஞ், சமயோசிதமாகக் கவிகூறவுங் கூடிய திறமை, வித்து வானெனப் பெயர்பூண்டா ரெல்லார்க்கும் வாய்ப்பதொன்றன்றும், “ஆர்த்தசபை தூற்றொருவ ராயிரத்தொன் றும்புலவர், வார்த்தை பதினாயிரத்தொருவர்” என்பது மூதுரையன்றோ, சிலர் தொல்காப்

பியத்தையுந் தொல்காப்பியங்களையுந் கசடறக்கற்றுப் பூர்ணபாண்
 டித்தியத்தை யடைந்திருப்பினும், நல்லவைக்களங்களினும், நல்லமை
 யங்களினும் வாயடைத்து மதிமருண்டு முகையராகின்றனர். சிலர்
 “கற்றதுஉயிற்றிக் கணக்காயர்பாடத்தா” லென வானோர் கூறி
 யாங்குச் சிலகற்று நல்லவைகளினும், நல்லமையங்களினும் பண்டி
 தர்முதற் பாமரீராக யாவரும் ஆனந்திக்குமாறு சகலகலா வல்லவ
 ரென நடித்துக் காட்டுகின்றனர். ஒன்றுமறியாத பேதை நல்லார்
 குழீஇய வவையிற்றானும் அவர்போலப் பேசவிரும்பல் “கல்லாதான்
 சொற்கா முறுதல் முலையிரண்டு, மில்லாதாள்பெண்காமுற்றற்று”
 எனப் பொதுமறையருளிய பொய்யாமொழியார் கூறியதையொக்கு
 மன்றே; அங்ஙனமன்றி யவன் பேசுவதிற் சதுரனாயிருப்பினும்
 “கல்லாதானெட்டங்கழியநன்றாயினுங், கொள்ளாரறிவுடையார்” என்
 ததனாலவன் கூற்றை யானோராமோதியாது இகழ்வரென்க ஆகை
 யாலவன் மெளனவிரதத்தைக் கடைப்பிடித்தொழுகின் அவனையான்
 றோர்கள் பாராட்டிப்புகழ்வதற்கையின்றும். “கல்லாதவரும்நனி
 நல்லர்கற்றார்முற், சொல்லாதிருக்கப்பெறின்” என்பது, தேவர்வாக்
 கன்றே. நிற்க, சமயோசிதச்சொற்றிரளையும், செய்யுட்டிரளையும்,
 அளவிட்டரிய அனந்தனாலும் அனந்தகாலஞ்செவினுமுடியா. ஆன்
 றோர்களியற்றிய பல நூல்களிலுமுள்ள செய்யுட்டிரள்களைக் கூடிய
 வரையிற் நிரட்டியொரு நூலாகவச்சிடலாம். அது பல்லோர்க்கும்
 பயன்படுமென்பதிலையின்றும்; அது கற்றுத்துறைபோய பேரறி
 வாளர்கள் செய்யத்தக்க பெருங்காரியங்களிலொன்றும். அன்னோர்
 அக்காரியத்தைச்செய்யும்போது செய்க. யான் இதுபொழுது செந்
 தமிழ் கற்குஞ்சிறார்க்குப் பயன்படுமாறு பெரியாராங்காங்கு நூல்
 களிற் கூறியிருக்குஞ் சமயோசிதச்செய்யுட்களைச் சிறிது எழுதிவரத்
 துணிந்தேன். இஃது இடையூறின்றி யினிதுமுடியுமாறு எல்லாம்
 வல்ல முழுமுதற்கடவுளைச் சிந்தித்து வாழ்த்தி வந்திக்கின்றேன்.

அருமறைச்சிறப்பும் அந்தணர் சிறப்பும்

க. மறையே நமது பீடிகையா மறையே நமது பாதுகையா
 மறையே நமது வாகனமா மறையே நமது நூபுரமா
 மறையே நமது கோவணமா மறையே நமது விழியாகு
 மறையே நமது மொழியாகு மறையே நமது வடிவாகும்.

- உ. வேதந் தானே நமதானைச் சத்தி வடிவாய் விதிவிலக்காய்ப்
போதங்கொளுத்திநிலைநிறுத்திப்போகங்கொடுத்துப் பல்லுயிர்க்
பேதஞ்செய்யும்பிணியவிழ்த்தெம்பிரியாவீடுதருவதுதே [கும்
தைஞ்செய்யுந் தார்வேந்தே நமது செங்கோ லது வாகும்.
- ங. அந்த மறைக டமக்குறுதி யாவ ரந்நூல் வழிகலிரோய்
சின்த மகத்தீ வளர்த்தெம்பாற் சிந்தை செலுத்து மந்தணரா
லிந்த மறையோர் வேள்விமழைக் கேது வாகு மிவர்தம்மை
மைந்த விகழ்ந்து கைவிட்டா யதனான் மாரி மறுத்தன்றால்.
- ச. மும்மைப் புவனங் களுமுய்ய முத்தீ வேட்கு மிவர்தம்மை
நம்மைப் போலக் கண்டொழுகி நாளு நானு வறம்பெருக்கிச்
செம்மைத் தருமக் கோலோச்சித் திகிரி யுருட்டி வாழ்தியென
வும்மைப்பயன்போலெளிவந்தாருலவாக்கிழியொன் றுதவுவார்.

(திருவிளை. உலவாக்கிழி. கூ-முதல், கட-வரை)

- ரு. கரிய மாலினுங் கண்ணுத லானினு
முரிய தாமரை மேலுறை வானினும்
விரியும் பூதமொ ரைந்தினு மெய்யினும்
பெரிய ரந்தணர் பேணுதி யுள்ள த்தால்.
- சு. அந்த னுளர் முனியவு மாங்கவர்
சிந்தை யாலருள் செய்யவுந் தேவரி
னெந்து ளாரையு நொய்துயர்ந் தாரையு
மைந்த வெண்ண வரம்புமுண் டாங்கொலோ.
- எ. அனைய ராதலி னையவிவ் வெய்யதீ
வினையி னீங்கிய மேலவர் தாளினைப்
புனையுஞ் சென்னியை யாய்ப்புகழ்ந் தேத்துதி
யினிய கூறிநின் றேயின செய்தியால்.
- அ. ஆவ தற்கு மழிவதற் கும்மவ
ரேவ நிற்கும் விதிபு மென் றுலினி
யாவ தெப்பொரு ளிம்மையு மம்மையுந்
தேவ ரைப்பர வுந்துணை சீர்த்ததே.

(இராமா. மந்தரைகூழ்ச்சிப். ஏ-முதல், சு0-வரை.)

இச்செய்யுட்களாலருமறையின் பெருமையித்துணைத்தென்பது மதனையோதுமந்தணர் பெருமை யிவ்வளவிற்கென்பது நன்கு விளங்குகின்றன.

கல்வியறிவொழக்கங்களிற் சிறந்த பெரியோர்கள் நமதீம்
கெழுந்தருளின் அப்பொழுதுபசரிக்கு முறைமை

கூ. நிலஞ்செய்தவ மென்றுணரி னன்று நெடி யோயென்
னலஞ்செய்வீனை யுண்டெனினு மன்றுநகர் நீயான்
வலஞ்செய்து வணங்கவெளி வந்தவிது முந்தென்
குலஞ்செய்தவ மென்றினிது கூறமுனி கூறும்.

(இராமா. கையடை. சு.)

க0. அந்தமில் கால நோற்ற வாற்றலுண் டாயி னன்றி
யிந்திரன் முதலி னோரா லெய்தலா மியல்பிற் றன்றே
மைந்ததின் பாதம் கொண்டெம் மனைவரப் பெற்று வாழ்ந்தே
முய்ந்தனம் வினையுந் தீர்ந்தே முறுதிவே றிதனி னுண்டோ.

(இராமா. கிட்கிந்தைப். சக.)

கக. முன்ன மேதுயின் றருளிய முதுபயோ ததியோ
பன்ன காதிபப் பாயலோ பச்சையா லிலையோ
சொன்ன நால்வகைச் சுருதியோ கருதிநீ யெய்தற்
கென்ன மாதவஞ் செய்ததிச் சிறுகுடி லென்றான்.

(பாரத. கிருட்டிணன். அ0)

இச்செய்யுட்களாற் பெரியோரை முகமன் கூறி யுபசரிக்கு
முறைமை நன்கு விளங்குகின்றது.

மாதர்கட்து ஏனைய வனப்பிலுங் கூந்தலே வளப்பென்பது

கஉ. பூந்துகிலாற் பொன்னாற் பொதியின் மலைப்பிறந்த
சாந்தத்தாற் பன்மணியாற் சாலப் புனைந்தாலு
மேந்திழையார் தங்க ளெழிலெல்லா நெய்த்திருண்ட
கூந்தரு னின்றேற் குறையுங்கா னென்பாரும்.

(சீகாளத்தி- விடசங். கூரு.)

இச்செய்யுளாற் பெண்களுக்குக் கூந்தலே மிக்கவழிகென்பது
பெறப்பட்டது.

பெண்களணியும்ழைகளில் வளையனியே சிறந்தது
கந. இரங்குமே கலைசிலம் பன்றி யேனைய
விரும்பிய குழைதொடி மின்செய் கண்டுகை
மருங்கிறச் சுமப்பினும் வளைகைக் கில்லெனி
னரும்பிய முலையினர்க் கழகுண் டாகுமோ.

(திருவிளை. வளையல். ௨௪.)

இச்செய்யுளான் மகளிரெத்துணையணியணியினும் வளையின்
றெனினொருசிறிதும் பயனில்லையென்பது புலப்படுகின்றது.

சாதிவிசாரிக்கக்கூடாதவர்களிவரென்பது

கச. கற்ற வர்க்கு நலனி றைந்த கன்னி யர்க்கும் வண்மைகை
யுற்ற வர்க்கும் வீரரென் றுயர்ந்த வர்க்கும் வாழ்வுடைக்
கொற்ற வர்க்கு முண்மை யான கோதின் ஞான சரிதரா
நற்ற வர்க்கு மொன்று சாதி நன்மை தீமை யில்லை யால்.

கரு. அரிபி றந்த தன்று தூணி லரனு வேயி லாயினான்
பரவை யுண்ட முனியு மிப்ப ரத்து வாசன் மைந்தனு
மொருவ யின்கண் முன்பி றந்த தொன்ச ரத்தி னல்லவோ
வரிய வென்றி முருக வேளு மடிகளும் பிறந்ததே.

(பாரத. வாரண. ௬௮, ௬௯)

இச்செய்யுட்களாலின்னின்ன தன்மையுடையவர்களைச் சாதி
விசாரிக்கக்கூடாதென்பது தெற்றென விளங்குகின்றது.

இரகசியம் பேசுமிடத்திற் துரியராகாதவர்

கசு. துன்று பிணியோர் துறந்தோ ரடங்காதோர்
கன்று சினமனத்தோர் கல்லா தவரினையோ
ரொன்று முறைமை யுணரா தவர்மகளி
ரென்றுமிவர் *மந்திரத்தி னெய்தப் பெறுதாரே.

(பாரத. கிருட்டிணனூ. ௫௨.)

இச்செய்யுளா னிரகசியம் பேசுமிடத்திலிவர்களை வைத்துப் பேசக்கூடாதென்பது தெளிவாம்.

தும்றேவ லெவ்வாற்றனுங் கொடிதென்பது

கள, ஓவா வறுமை யுழந்தாலு மற்றொருவ
 ரேவா துயிர்வாழ்ந் திருத்தலே நன்றாகுந்
 தாவாத செல்வந் தருமேனுங் குற்றேவ
 லாவா கொடிதுகொடி தென்பாரு மாயினார்.
 (சீகாளத்தி. விடசங். சுள)

இச்செய்யுளாலெவ்வளவு செல்வம் வந்துறினுங்குற்றேவல் மிக
 க்கொடிதென்பது புலப்படுகின்றது.

(இன்னும் வரும்.)

ஜி. சதாசிவம்பிள்ளை.

DEPARTMENT OF AGRICULTURE; MADRAS.

நன்செய் நிலச்சுவான்களுக் கறிவிப்பு

ஜூன்மீ முதல் தேதியில் ஏகர் ஒன்றுக்கு 2½ (பட்டணம்) படி வீதம் பசுந்தாள் உரத்துக்காக நெல்லிக்குப்பத்துக்கு அடுத்த பாலூர் விவசாயப் பண்ணையில் விதைக்கப்பட்ட வங்காளத்தகண கச்செடிகளின் வளர்ச்சியை நன்செய்நிலச் சுவான்கள் இப்போது வந்து பார்க்கலாம். ௨௨-படி விதைக்கு விலை ரூ. 0—15—0 ஆகும். செடிகள் மூன்றடிமுதல் ஐந்தடிவரையில் வளர்ந்து மிகவும் செழிப்பாயிருக்கின்றன. இச்செடிகளைச் சீக்கிரத்தில் சம்பா நடவுக் கென்று பசுந்தாள் உரமாக மடக்கியுழுதுவிடப்படும். நன்செய் நிலத் திற்குச் சுலபமாய்த் தழையுற்பத்திசெய்ய இஃதல்லவோ நல்ல வழி. தேவைபானவர்கள் நெல்லிக்குப்பத்துக்கு அடுத்த பாலூர் விவசாயப் பண்ணை மாணேஜருக்கு எழுதி விதை தருவித்துக்கொள் ளலாம்.

புன்செய் நிலச்சுவான்களு முக்கியமாய் மானவாரிப் புன்செய் உள்ளவர்கள் பாலூர் விவசாயப் பண்ணையில் சாதாரண எருதுகள் உழக்கூடிய சிந்துக்கலப்பையால் உழப்பட்ட பூமியில் சாகுபடியாயிருக்கும் கம்பையும், அடுத்த நாட்டுக்கலப்பையால் உழப்பட்ட பூமியில் சாகுபடியாயிருக்கும் கம்பின் வளர்ச்சியையும் இப்போது பார்வையில் சிந்துக் கலப்பையின் குணதீசயம் இன்னதெனத்தானே வெளிப்படும். சர்க்கார்ப் பண்ணைக் கம்போ இவ்வருடக் காய்ச்சலினால் வளர்ச்சி குறைந்திருந்தபோதிலும் பயிர்கள் செழித்துக்கருத்துத் தடித்த கதிர்களுடன் இருக்கின்றன. அடுத்த நிலங்களிலோ பயிர்கள் அனேகமாய்க் கரிந்துபோய்விட்டன. இறைக்கக்கூடிய இடங்களிற்கம்புக்குத் தண்ணீர் இறைக்கிறார்கள். இவ்வளவு அறுகூலத்தைத் தரக்கூடியதாய் ஆழமாய் உழும் (ரூ. 3-8-0 விலையுள்ள) சிந்துக் கலப்பையை நெல்லிக்குப்பத்துக்கடுத்த பாலூர் சர்க்கார் விவசாயப்பண்ணை மாணேஜருக்கு எழுதிப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

Madras, }
August 1911: }

கால்நடைகளுக்கு வியாதிவராமல் அம்மை குத்தலும் அதன் உபயோகங்களும்

இருபது முப்பது வருஷங்களுக்குமுன் தொத்துவியாதிகளின் உண்மைக்காரணங்கள் இப்படிப்பட்டவையென்பது ஒருவருக்குத் தெரியாது. தேசமெங்கும் பரவி மிகவும் அதிகமான மரணங்களை யுண்டிபண்ணுகிற வைரூரி நோயும், வெதுப்பு என்ற வெக்கை (Rinderpest) நோயும், போன்ற கொடியநோய்கள் மாரியம்மையென்ற காளிதேவியினால் உண்டாவதாக இந்தியாவிலுள்ள சாதாரண ஜனங்கள் இன்னும் நம்பியிருக்கிறார்கள். மனிதர்களை வருத்துகிற வைரூரிக்கும், மாடுகளைப் பீடிக்கிற வெதுப்புக்கும், அம்மையென்ற பொதுப்பெயர் வழங்குகின்றது. அம்மை அல்லது மாதாவென்பது காளிதேவியைக் குறிக்கிறதென்று சொல்லவேண்டி

யதில்லை. நாகரிக மிகுந்த ஐரோப்பாவிலுள்ளவர்களும் சிறிது காலத்துக்கு முன்னர் யாம் மேலே சொல்லியதுபோன்ற நம்பிக்கைகளை உடையவர்களாயிருந்தார்கள். அங்கே இன்னும் நாட்டுப்புறங்களில் அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கைகள் ஒழிந்துபோகவில்லை.

2. தொத்துவியாதிகளைப்பற்றிய ஆராய்ச்சியினால் அவ்வியாதிகளின் காரணங்கள் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. வேறெவ்விதமாகக் கண்டுபிடிக்கப் பட்டனவென்றால், அதிநுட்பமான ஜெந்துக்களும் பூண்டுகளும் முன்புள்ள ஜெந்துக்கள் பூண்டுகளிலிருந்து உற்பத்தியாகின்றனவா? அல்லது சுயமாகத் தாமே உண்டாகின்றனவா? என்ற சந்தேகத்தை நிவர்த்திசெய்யும்பொருட்டு விசாரணைகளும், சோதனைகளும் செய்யப்பட்டபோது, தொத்துவியாதிகளின் காரணங்களும் அந்த நுட்ப ஜெந்துக்கள், பூண்டுகளின் காரணங்களோபாலிருக்கலாமென்று முதலில் ஊகிக்கப்பட்டுப் பின்பு உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால், ஜீவோற்பத்தி எவ்வாறு நிகழ்கின்றதென்று தெரியும்படி நிகழ்ந்த விசாரணை எப்படி முடிவு பெற்றதென்பதைத் தெரிவது தொத்துவியாதிகளின் காரணங்களைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு மிகவும் உபயோகமாகவிருக்கும். வியாதியின் காரணத்தை அறிவது சிகிச்சைசெய்வதற்கு முக்கியமானதென்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

3. சில ஜெந்துக்கள் முற்காரணமின்றித் தாமே உற்பத்தியாகின்றனவென்ற நம்பிக்கை பூர்வகாலங்களில் சர்வசாதாரணமாயிருந்தது. “சாணியில் புழு உண்டாகிறது” என்பது இந்தப்பழைய நம்பிக்கையைச்சேர்ந்தது. “சாமிதான் பொய்த்தென்றால் சாணி பாரு” என்று ஒருவர் பாடியதும் இந்த நம்பிக்கையினாலேயே. இந்தப்பாட்டில் சாணி என்றது பிள்ளையாராகப் பாவனைசெய்து பிடித்துவைக்கப்பட்ட சாணத்தை. அப்படிச்செய்யப்பட்ட சாணம் சுருக்கமாயிருப்பதனால் சிக்கிரம் உலர்ந்துவிடுகிறது. அதனால் மற்றைச்சாணத்தில் புழு உண்டாவதுபோல அதில் உண்டாகித்தல்லை. நாடாப்புழு (Tape-worm) என்ற ஒருவகைக்குடற்புழுவானது குடலிற்றோனே யுற்பத்தியாவதாக நம்பப்பட்டிருந்தது. அழுக்குத்தண்ணீரில் அற்பஜெந்துக்கள் உற்பத்தியாகின்றனவெ

ன்றும், பிராணிகளின் வேர்வை நீரிலிருந்து பேன்கள் பிறக்கின்றனவென்றும், அரிஸ்டாட்டில் (Aristotle) என்ற ஐரோப்பிய ஆதிசாஸ்திரி கூறியிருக்கிறார். வேர்வையிலிருந்து சில ஜெந்துக்கள் உற்பத்தியாகின்றனவென்ற நம்பிக்கை ஹிந்துக்களுக்கும் உண்டென்பது சுவேதஜம் என்ற வார்த்தையினால் விளங்கும், சுவேதஜம் என்ற பதத்தின் பொருள் வேர்வையிற் பிறப்பதென்பது.

4. இவ்விஷயங்களைப் பற்றிக் கவனமாய்ச்செய்த விசாரணையினால், தாமே உற்பத்தியாகின்றவைகளென்று நம்பப்பட்டிருந்த அனேக ஜெந்துக்கள் அப்படிப்பட்டவைகள் அல்லவென்று நிச்சயிக்கப்பட்டன. சாணத்தில் ஈக்கள் முட்டையிட, அந்த முட்டைகளிலிருந்து புழுக்கள் உண்டாவதுபோலவே, இறைச்சியிலும் புழுக்கள் உண்டாகின்றன. சாணம் அல்லது இறைச்சியை ஈக்கள் நுழையக்கூடாத சிறுகண் வலைக்குள் வைத்துவிட்டால் அவைகள் ஒன்றிலும் எவ்வளவு காலமானாலும் புழுக்கள் ஜனிப்பதில்லை. ஆயினும் உண்ணும் உணவு குடிக்கும் தண்ணீர் இவைகளோடு குடவினுள்ளே பிரவேசித்த முட்டைகளிலிருந்து நாடாப்புழு (Tapeworm) கிரைப்பூச்சி (Round worm) முதலிய குடம்பூச்சிகள் உண்டாகின்றனவென்று ரூபிப்பது அவ்வளவு இலகுவாயிருக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட உண்மைகளை ஸ்தாபித்தற்குச் சில காலஞ் சென்றன. பல உறுப்புக்களோடு கூடிய ஜெந்துக்கள் எவையுந் தாமாக உற்பத்தியாவதில்லை யென்பது சொற்ப சாஸ்திரப்பயிற்சியுடையவர்களாலும் நாளடைவில் துணியப்பட்டுவிட்டது. ஆயினும் சில சாஸ்திரிகள் மிகத் தாழ்வான சில துட்பஜீவன்கள் (Organisms) புதிதாகவே உற்பத்தியாகின்றனவென்ற கொள்கையுடையவர்களாயிருந்தார்கள்.

5. ஜாக்கிரதையாகச் சிறுகண்வலைக்குள் வைக்கப்பட்ட மாமிசத்திலும் மாமிசம் வெந்த நீரைப் புட்டியில் விட்டு நல்ல மூடி கொண்டு இறுக்கமாக மூடிவைத்ததிலும் பலகோடி சிற்றுவீர்கள் தோன்றுவது பூததிருஷ்டிக்கண்ணுடையினுலறிந்தபோது, மேலே சொல்லிய கொள்கை பலமுடைந்ததாகத் தோன்றியது. ஷெ சிற்றுவீர்கள் அதிகக்கூடமாகத் தோன்றியதனால், அவைகள் முன்புள்ள சிற்

றுயிர்களாலல்லாமல் தாமே உற்பத்தியாகின்றனவென்றும், ஆதியில் நமது பூமியில் ஜீவோற்பத்தி இப்படித்தான் நிகழ்ந்திருக்க வேண்டுமென்றும் இப்படி புண்டாகிய அற்ப ஜீவன்களிலிருந்து பெரிய ஜீவன்கள் படிப்படியாக நெடுங்காலத்தில் உற்பத்தியாயிருக்கின்றனவென்றும் அனேக சாஸ்திரிகள் கூறுகின்றார்கள்.

6. பூமியிலே ஆதியில் ஜீவோற்பத்தி எவ்வாறு நிகழ்ந்ததென்று ரூபிப்பது அசாத்தியமானாலும், தற்கால நிலைமையில் எவ்வளவுதுட்பமான ஜெந்து அல்லது தாவரமும் (Plant) முந்திய ஜெந்துதாவரமில்லாமல் சுயமாக உற்பத்தியாகிறதில்லையென்று வேறு சில சாஸ்திரிகள் கூறினார்கள். இவ்வாறாக ஜீவோற்பத்தி விஷயமாக இருதிறத்தார் ஏற்பட்டார்கள். ஒரு கட்சியார் ஜீவன்கள் தாமே உற்பவிக்கின்றனவென்பவர். மற்றொரு கட்சியார் அவைகள் முந்திய ஜீவன்களால் உற்பத்தியாகின்றனவென்பவர். முந்தியவர் நன்றாகக்கொதித்த மாமிச நீரை ஒரு புட்டியில் விட்டுச் செவ்வையாக மூடிவைத்தபின் அதில் சிற்றுயிர்கள் தோன்றுதற்குக்காரணம் ஜீவசயோற்பத்தியேயென்றும், பிந்தியவர்கள் கொதித்த மாமிச நீரிலாவது அதனோடு அடைபட்ட வாயுவிளாவது இருந்த சிற்றுயிர் வித்துக்களே சிற்றுயிர்களாயிருக்கக்கூடுமென்றும் விவாதித்தார்கள்.

7. இவ் விஷயத்தை யாராய்ச்சி செய்துகொண்டிருந்த ஒருவர் மாமிச ரசத்தைக் கண்ணாடிக் குப்பிகளில் விட்டுக்கொதிக்கவைத்துக் கொதித்துக்கொண்டிருக்கும்போதே அக்குப்பிகளின் வாய்களை உருக்கி மூடிவிடும்படி செய்தார். இப்படி மூடி நெடுங்காலங்கழிந்த பின்பும் அந்தக்குப்பிகள் ஒன்றிலும் எவ்வகை உயிரும் தோன்றவில்லை. கேவலம் உண்மையறியும்படி செய்த சோதனையினுற்கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இந்த முறை லௌகிக வாரியங்களுக்கு உபயோகமாகியது. எப்படியென்றால் சீக்கிரம் அழுகிக்கெட்டுப் போகும் இயல்புள்ள இறைச்சி காய்கனி முதலிய பதார்த்தங்கள் மேற்கூறிய முறையினால் என்றும் அழியாமற் பாதுகாக்கப்பட்டு அபார வியாபாரச்சரக்குகளாகத் தூரதேசங்களுக்கு அனுப்பப்படுவது சாத்தியமாயிற்று.

8. இந்த ஆச்சரியமான முறையைக்கண்டும், ஜீவசயோற்பத்திவாதிகள் பின்னடையவில்லை. அவர்கள், குப்பிகளில் உள்ள வாயுவின் அளவும் குணமும் அக் குப்பிகள் கொதிக்கும்போது மாறுதல் அடைந்தனவென்றும், அதனால் சிற்றுயிர்கள் உற்பத்தியாகவில்லையென்றும் விவகரித்தார்கள். வேறொரு சோதகர் பின்வரும் பரீட்சைசெய்தார். இவர் ஒரு குப்பியில் மாமிசத்தைக் கொதிக்கச் செய்து பின்பு அதிலுள்ள நீராவி வெளியே போகவிட்டு ஆவியோவது நின்ற உடனே குப்பிக்குள்ளே வெளியேயுள்ள வாயு பிரவேசிக்குமுன் அந்த வாயுவைக் காஸ்டிக்ஸோடா (Caustic Soda) ஸல்பூரிக் ஆசிட் (Sulphuric Acid) என்ற ரஸாயன வஸ்துக்களோடு சம்பந்தப்பட்டுச் செல்லும்படி செய்தார். இவ்வாறு செய்ததன் நோக்கம் வாயுவைக் கொதிக்கச்செய்யாமல் அதன் ஜீவோற்பாதன சக்தியை நீக்குவதே. கொதித்தலுக்குள்ளாகாத வாயு சாதாரணமாக உள்ளே பிரவேசித்துக்கொண்டிருந்தும் குப்பியில் ஜீவோற்பத்தி சிறிதும் நிகழவில்லை.

9. இப்போது எதிர்க்கட்சியார், உஷ்ணத்துக்குள்ளாகவாவது ரஸாயன விகற்பத் (Chemical Change) துக்குள்ளாகவாவது செய்யப்பட்ட வாயு ஜீவோற்பத்தி செய்யும் சக்தியை இழந்துவிடுகிறதென்று கூறினார்கள்.

10. பின்விவரிக்கும் உபாயத்தினால் ஜீவசயோற்பத்திவாதம் முடிவில் தோல்வியடைந்தது. மாமிசரசத்தை ஒரு குப்பி அல்லது சோதனைக்குழாயிற் (Test tube) சிலபாகமட்டும் நிறையும்படி விட்டுக் கொதிக்கவைத்துக் கொதிப்பது நிற்குமுன்னமே குப்பியின் வாய்க்குள் சிறிதுசிறிதாகப் பஞ்சையடைக்கவேண்டும். அப்படி அடைக்கும் பஞ்சானது நீளமும் உறுதியுமான அடைப்பாக அமைந்த உடனே, பஞ்சடைப்பதை நிறுத்திவிடவேண்டும். கொதிக்கும்படி செய்துகொண்டிருந்த நீயினின்றும் குப்பியை அப்புறப்படுத்திய போது, குப்பிக்குள் உள்ள மாமிசரசம் குளிர்வதனால், குப்பியின் மேற்பாகத்தில் நிறைந்திருந்த நீராவி இறுக வெற்றிடமுண்டாகின்றது. அந்த வெற்றிடத்தை கிரப்ப வெளியேயுள்ள வாயு உள்ளே புகுகின்றது. ஆயினும் அப்படிப்புகும்போது, அதில் உள்ளதூள்

கள் நெருக்கமாக அடைத்திருக்கும் பஞ்சின் இடைகளிற் சிறிதும் தப்பாமற் சிக்கிக்கொள்ள, சுத்தவாயுமாத்திரம் குப்பிக்குள் நுழைகின்றது. இவ்வாறு தூள்கள் முற்றும் நீக்கப்பட்ட வாயு உஷ்ணத் துக்காவது ரஸாயனவிகற்பத்துக்காவது (Chemical change) உள்ளாக்கப்படாமல் குப்பியிற் பிரவேசித்து நெடுங்காலங் கழிந்தபின்னும் அக் குப்பிக்குள் சிற்றுவிரிகள் காணப்படுவதில்லை. குப்பியின் கழுத்தை S என்ற இங்கிலீஷ் எழுத்துப்போல வளைவாகச் செய்து விட்டால், மேற்கூறியபடி பஞ்சடைக்கவேண்டிய அவசியமும்மில்லையென்று பாஸ்டியர் (Pasteur) என்றவர் காண்பித்தார். மாமிச முதலியவைகள் அழுகுவதற்கு உண்மைக்காரணமாக வாயுவிலுள்ள (சிற்றுவிரி வித்துக்கள் அடங்கிய) தூள்கள் மேற்காட்டிய வளைவின் கீழ்ப்பாகத்தில் தங்கிவிடுவதனால் அவைகள் குப்பியில் உள்ள ரசத்தைச் சேர மார்க்கமில்லாமற் போயிற்று.

11. இவ்வாறு கிருபிக்கப்பட்ட பின்புகூட, ஜீவசயோற்பத்திவாதிகள் தாங்கள் தோற்றதாக ஒத்துக்கொள்ளாமல் மாமிசரசமானது காய்ச்சப்பட்டகாரணத்தினால் சிற்றுவிரி உற்பத்தியாவதற்குரிய தன்மையை இழந்துவிட்டதென்று சொன்னார்கள். எதிர்ப்பக்கத்தார், கொதித்த மாமிச ரசமுள்ள குப்பிக்குள் வடிகட்டாத வாயுவைப் பிரவேசிக்கவிட்டுச் சிற்றுவிரி உற்பத்தியாவதைக்காட்டியதனால், மேற்கூறிய கடைசி ஆக்ஷேபணையும் பயனற்றதாக ஒழிந்தது. மாமிசம் வெந்தநீராகிய மாமிச ரசமொன்றே மேலே சொல்லப்பட்டாலும், பால் கிழங்கு இலை காய் கனிகள்முதலியவைகள் வெந்தநீராகிய இவைகளும் சிற்றுவிரிகள் உற்பத்தியாகத் தக்கவைகள்.

12. பலவகை இந்திரவஸ்துக்களை (Organic matter) நீரில் வேகவைத்து, அவைகள் வெந்த நீர்களைக் குப்பிகளில்விட்டுக் கொதிக்கவைத்துக் கொதித்துக்கொண்டிருக்கும்போதே ஜாக்கிரைதயாக மூடினாலும், ஏகதேசமாகச் சில குப்பிகளில் சிற்றுவிரிகள் தோன்றுவதுண்டு. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், வாயுவிற் சிற்றுவிரிகளும் சிற்றுவிரி வித்துக்களும் இருக்கின்றன. இவைகள் கொதிப்புக்குள்ளானபோது சிற்றுவிரிகள் முற்றும் இறந்துவிடுகின்றன; சிற்றுவிரி வித்துக்களும் பெரும்பான்மை இறந்துவிடுகின்றன. ஆயினும்

அவைகளிற் சில சாகாதிருக்கின்றன. இப்படிச் சாகாதிருப்பவைகளே கொதிப்பு ஆறினபின் சிற்றுவிரர்களாகப் பரிணமிக்கின்றன. ஷேரசநீர்க்களடங்கிய குப்பிகளை ஒருமுறை கொதிக்கவைத்தலோடு கில்லாமல் இடைவிட்டுப் பலமுறை கொதிக்கவைத்தால் (Intermittent boiling) ஒரு கொதி அல்லது இரண்டுகொதியிற் சாகாத சிற்றுவிர் வித்துக்கள் கொல்லப்படுகின்றன வென்று டிண்டால் பண்டிதர் (Tyndall) மிகவும் பிரயாசப்பட்டுப் பலபரீக்ஷைகள் செய்துபார்த்துக் கண்டுபிடித்தார். ஒரு கொதிப்புக்குட்பட்டபோது ஜனிக்காதிருந்த சிற்றுவிர் வித்துக்கள் காலக்கிரமத்தில் சிற்றுவிர்களாய் இரண்டாவது முறை அல்லது பிந்தியமுறை கொதிப்புக் குள்ளானபோது இறந்துவிடுகின்றன.

15. ஜீவோற்பத்தி விஷயமாக விவாதம் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் காலத்தில் சிலர் தொத்துவியாதிகளுக்கும், சிற்றுவிர்களுக்கும் சம்பந்தமுண்டு என்னும் கொள்கையைப் பின்பற்றுவாராயினார்கள். ஈஸ்ட் (Yeast) என்ற ஒரு நுண்ணிய தாவரத்தினால் பதினி அல்லது பனஞ்சாறு கள்ளாகிறதென்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இதனால், பூததிருஷ்டிக்கண்ணாடி வாயிலாகக் காணக்கூடிய ஷேதுட்பத்தாவரம் போன்ற வேறு சிற்றுவிர்களால் தொத்துவியாதிகள் உண்டாகின்றனவென்னும் கொள்கை பலமடைந்தது. பாஸ்டிய (Pasteur) ரென்னும் பிராஞ்சிய சாஸ்திரியும் காக் (Koch) என்ற ஜெர்மானிய சாஸ்திரியும் வியாதி உண்டாக்கும் சிற்றுவிர்களிருப்பதை நிராக்ஷேபமாக நிரூபித்தார்கள். சில தொத்துவியாதிச் சிற்றுவிர்கள் இவ்வாறு பிறந்து வளர்ந்திருக்கின்றனவென்று தெரிய முயன்று பரீக்ஷித்துப் பார்த்துத் தேர்ந்த தேர்ச்சியினுற் காரியத்துக் குதவும்படியான முக்கியமான பிரயோஜனங்கள் பெறப்பட்டன. அடைப்பான் நோயினாலும், பேய்நாய்க்கடியினாலும், மரணம் நேரிடாமல் விலக்கும்படி பாஸ்டியர் என்பவரார் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அம்மைகுத்தும் முறைகள் மிகப்பயன்படுகின்றன.

(இன்னும் வரும்)

வி. பி. சுப்பிரமணிய முதலியார்,

G. B. V. C.

நரிக்குடிசத்திரம் தானலாலானம்

ஹ்லி ஸ்ரீமன்மஹாமணவெஸூரந் அரிருயர் தளவிபாடன் பா
சைக்கி தப்புவராயாகண்டன் மூவவருயாகண்டன். கண்டநாடுகொ
ண்டு கொண்டநாடு குடாதான். பாண்டிமண்டல ஸ்தாபனசாரியான்.
சோளமண்டல பிறதிஷ்டாபனசாரியான். தொண்டமண்டல சண்
டப பிறசண்டன். யீளமுங்கொங்கும் யாலப்பாணருயன் பட்டண
மும் மெமண்டலமும் கண்டு கெசவேட்டை கொண்டருளிய ருசாதி
ருசன் ருசபரமெஸூரன். ருசமார்த்தாண்டன். ருசகுலதிலகன். ருச
கெமபீரன். ருசகண்டரவன். ருசாக்களதம்பிறுன். அரசருவணரு
மன். அந்தமபிறகண்டன். ரற்றினகிறீடாதிபதி. ரற்றினசிகங்காசனாதி
பதி. சூரியகுலதுங்கன். சந்திரகுலதிலகன். கிஷ்ணுவதாரன். கிளை
வாளவந்தோன். குழந்தைநகராதிபன். முல்லைமாலிகையான். விபூதி
ருத்திராட்சமாலிகை ஆபரணன். வீரவெண்மாலிகையான். சிவபூசை
குருபூசை மரவாத வங்கிஷாதிபன். காளநாயகர் காரியதூரந்திரன்.
வேதாந்த வெதியன். வேதியர்காவலன். பாதநாடகவிற்பன்னன். பங்
கையவதனன். சங்கீதசாகித்திய வித்தியாவினோதன். கலைதெரியும்
விற்பனன். கெவுளிவிலாசன். பொதியமாமலையான். வைகையாரு
டையான். புனப்பிரணையாடுடன். பாண்டிவளாடுடன். தொண்டியன்
துரைகாவலன். துட்டரில்த்துட்டன். துட்டரிக்கிறக சிட்டபரிபால
ன். பட்டமானங்காத்தான். பரதேசிகாவலன். பஞ்சகெதியுவனியான்.
பஞ்சவற்றன்ப்பாவாடையான். மும்மதயாணையான். மும்முரசதுரு
முன்றிலான். திக்கெங்கும் ஆணைசெலுத்திய கெசசிங்கம். மேனாட்
டுப்புலி. மலைகலங்கினும் மனங்கலங்காதான். தாவிக்கிவேலி. தண்டு
வார் முண்டன். தளஞ்சிங்கம். மிளஞ்சிங்கம். பகைமன்னர் சிவகத்து
ரைருசன். அஷ்ட்டதிக்கும் விசையன். யிரவிகுலசேகரன். யிவுளிபா
வடிமிதித்தேறுவார்கண்டன். தொட்டவாரந்தவிறுதான். வலியச்சுறு
விவழியில்க் காலரீட்டி வீரதண்டை சேமத்தலைவிளங்கும் இருதாளி
னான். புலனேகவீரன். வன்னியருட்டம் தவிள்த்தான். ஒட்டியர் தள
விபாடன். பஞ்சவற்றன். பரிருவுத்தர் கொட்டமடக்கியசமர்கோலா
கலன். சற்குணசுவாசிகள். சாடிக்காரர் கண்டன் சாமத்துரோகிகள்

மிண்டன், அடைக்கலங்காத்தான், யேனைபங்காளன், யெதிரிட்ட
 மருவலர்கள் சிரமுருளவெட்டி நிலையிட்டதிரன், பரருசகேசுரன்,
 பரருசகேசரி, பாதளவிபாடன், அடியார்வேளைக்காறன், உபயசாமா
 உல்லாசன், நளினக்காரன், கொட்டமடக்கி வையாளி நாராயணன்,
 கலியுகருமன், கர்ன்னாவுதாரன், கொற்றவர்திருமுடிக்கி சுகருசரு
 சன், மருமன்னியர் கப்பமவிளங்கியருயன், மருமன்னியர்வருதுவண
 ங்கிய பாதன், மன்னியர்கேசரி, மருமன்னியர்கெப்பிலி, பொருமன
 னர் ஆஞ்சிபுகலிடந்தேடித்ருமலைக்காட்டில் செவவெலெழுததேதான்,
 கெடிமன்னர் காலாநதகன், கிரிதூர்க்கம், வனதூர்க்கம் சிலதூர்க்கம்
 உடையான், ஆத்தில்ப்பாச்சி, கடலில்பபாசசிய மதப்பிலி, பளமொ
 ளிதவறு பாகபதமகிமையாய செகமெலலாம்புகழ்செங்கோலநத்து
 வோன், செங்காவிக்கொடை செங்காவிக்கொடி, செங்காவிச்சினிகை
 யான், அனுமகேதன், கெருடகேதன், வியாக்கிறகேதனன், சிங்ககேத
 னன், மீனகேதனன், குக்குடகேதனன், நிமிலிகேதனன் பூலோக
 தெய்வேந்திரன், சத்திய அரிசசந்திரன், அன்னக்கொடிவிளங்கியதீ
 ரன், குடைக்கிறனன், பொருமைக்கி தம்மபுத்திரன், விலலுக்கு
 விசையன், பரிக்கு நகுலன், சாஷிரத்துக்கு சகாதேவன், தமிழுக்கு
 அகஸ்தியன், ஆக்கினைக்கு சுக்கிறீபன், அழகுக்கு வாலசிவகன், தில
 தநுதலமடமாதர் மயலுறறுமடலெழுதம் அதிருப,புயசமுகன், வீர
 லெட்சுமி விசையலெட்சுமி அஷ்ட்டலெட்சுமி பொருநதியும் பொ
 ருநதிய வீரூதிவீறன், வீரகெம்பீரன், விசையமார்த்தாண்டன், சூர
 னில்சகூரன், துரையன்சிகாமணி, சேதுக்குஅரசநிலையிட்டோன் சிவ
 கெங்கைகருசசிய பரிபாலகருன அசுவபதி கெசபதி நரபதி தனபதி
 ரவிசுலபதி அன்னதானசோமவாசபெயருகிய காசிபகோத்திரத்தில்
 பூமது அரசநிலையிட்ட விசைய ரேகுநாத பெரிய உடையாத்தேவ
 ரவர்கள் பூதானஸாஸனம் பண்ணிக்குடுத்தபடி, சாலீவாகன சகாப
 தம் துளாள, கௌண்டி சதாஅயசு யிதின்மேலச் செல்லாசின்ற
 விசுவாவசு நாம ஸ்வதூரத்தில் டிஷ்ணாயநத்தில் வஷ்டு ரிதுவாகிய
 ஸ்ராவணமாசம் உயௌவ சுக்குவ வனியும் மூராவாவரமும் சு
 வாதிரட்சத்திரமும் கூடிய சுபயோக சுபகரணமும் பெற்ற சுபயோக
 சுபதினத்தில் பூதானசாதனம் பண்ணிக்குடுத்தது பூதானசாதனமா
 வது, வைகையாத்துக்குதென்பாரிசத்தில் சேதுமார்க்க உடையமா

ர்க்கப்பாதையில் நரிக்குடிக்கி பிரதிநாமமான சேம்புகுபுரத்தில் பிறதானி மருதுசேர்வைகாராவர்கள் தடாகமும் வெட்டிவைத்து தடாகத்துக்கு வடகரையில் சத்திரங்கட்டிவைத்ததில் பிறுமணபோசனம், சுயம்பாகம் அன்னதானமும் நித்தியகட்டளையாக நடத்திவிச்சு வரச்சொல்லி, சாமதக்கினியாவசசுகோத்திரத்தில் ஆசுவலாயன சூத்திரத்தில் ருக்குசாகா அத்தியாபகனுன. தேவரகொண்டம் சேசாவதானியர் புத்திரன் அகிலாண்டமயனுக்கு சஹிரண்ணி யோதக தாறு தத்த பூருவமாக தானசாதனம்பண்ணிக்குடுத்த கிறுமங்களாவது.

பாண்டிதேசத்தில் புனப்பிரளையநாட்டில் கொடுமனூர் கூத்தத்தில் பார்த்திபனூர்ச்சேர்க்கையில் முத்தூர்த்தட்டில் மேல்மாகாணத்தில் கிறுமங்களாவது நானூர், வீரக்குடி, மேலப்பசளை சிறு சிறுதேட்டுப் பாதிக்கி பெறுநாங்கெலகைகண்டபடி நானூருக்கு யெலகையாவது கீளபார்க்கெலகை அத்திஞளம் யெலகைக்கும் கடையிருப்பு யெலகைக்கும் மெர்க்கு தென்பார்க்கெலகை ஒட்டங்குளம் யெலகைக்கும் கடுக்காயக்குளம் யெலகைக்கும் வடக்கு மேற்பார்க்கெலகை கட்டாலங்குளம் யெலகைக்கும் புதுக்குளம் யெலகைக்கும் கிளக்கு வடபார்க்கெலகை பரிசையேநதல் சாத்தநாபுரம் யெலகைக்கும் தெர்க்கு யினனாகெலகைக்குள்ளான நானூரையேநதல் பிரவிடை உள்படகிறுமம் யிதுவும் வீரக்குடியெலகை கண்டபடி கீளபார்க்கெலகை வரிசையூர் யெலகைக்கும் மெர்க்கு, தென்பார்க்கெலகை முலலைக்குளம் புளிச்சிசுளம் யெலகைக்கும் வடக்கு மேலபார்க்கெலகை முக்குளம் யெலகைக்கும் கிழக்கு வடபார்க்கெலகை நரிக்குடி யெலகைக்கும் தெர்க்கு யிநநாங்கெலகைக்குள்ளான வீரக்குடி சிலலாவலையேநதல் உள்பட கிறுமம்-க. மேலப்பசளைக்கு பெறுநாங்கெலகை கண்டபடி கீளப்பசளை யெலகைக்கு மேர்க்கு கரிசைக்குளம் யெலகைக்கும் வடக்கு புனத்திக்குளம் எலகைக்குநகிளக்கு தீபனூர் யெலகைக்குந் தெர்க்கு யினனாகெலகைக்குள்ளான மேலப்பசளையில் சிறுதேட்டு கிறுமம் பாதியும் ஓடி சிறுதேட்டு காவலும் இதுவும் பிரதானி மருதைசேறுவைகாறர் சுத்தக்கிறையத்துக்கு தறமமாசனம் தெவதாயத்தில் சிலலரையில் அம்பலம் திசைகாவல நிலமைகள் கொண்டதிலும் தேவதாயத்தில் நரிக்குடியில் கரை-க. தறமமாசனத்தில் கரை-ச. ஆக்கரை டு-ம். கருமானேநதல் (குமர

னேநதல) கிரமம் முழுதும் மெலப்பசனை மகாசெனங்களிடத்தில் கிறையத்துக்குவாங்கின கிராமமபாதியும் சிறுவனூர் மகாஜெனங்களிடத்தில் கிறையத்துக்குவாங்கின பங்கு-ச. ஆலங்குளம் மகாஜெனங்களிடத்தில் கிறையத்துக்கு வாங்கின கிரமம் பாதியும் அத்திசுளம் செட்டிகளிடத்தில் கிறையத்து வாங்கின கிரமம் ஓ-ம் மறக்குளம் மகாஜெனங்களிடத்தில் கிறையத்துக்குவாங்கின கிரமம் பாதியும் தேவதாயத்தில் நண்ணோச்சி குருக்களிடத்தில் கிறையத்துக்கு வாங்கின கிரமம் பாதியும் மாணிக்கனேநதலில் நரிக்குடிக கோவில் ஸ்தானிகளிடத்தில் கிறையத்துக்குவாங்கின கிரமம் பாதியும் முன ஆதித்தனேநதல் சத்திரம் கிரமம் மாணிக்கனேநதலப்பாதியும் ஆகக் கிரமம்-க ம், ஆதித்தனேநதலில் சத்திரம் அகிலாண்டமாயனிடத்தில் கிறையத்துக்கு வாங்கின கிரமம் பாதியும் நரிக்குடி சத்திரத்தில் சசேர்நத கிரமம் பாதியும் ஆகக்கிரமம் க-ம், யிதுவும் அம்பலம திசைகாவலுக்கு வகையிருஞ்சிறையில திசைகாவல மூன்று முள்ளிக் குடியில் அம்பலம் ஒண்ணு திசைகாவல் ஒண்ணு பாலைநதலில் திசைகாவல ஒண்ணு மேலப்பசனையில் திசைகாவல ரெண்டு நானூரில் திசைகாவல ஒண்ணு அம்பலம் ஒண்ணு சிறுவனூர்யேநதல உள்பட காவல ஒண்ணு யெளுவணிகுண்டு குளம்யேநதலுள்பட திசைகாவல ஒண்ணு கண்டுகொண்டான மாணிக்கத்தில் தலங்காவல திசைகாவல ரெண்டு மாணிக்கனேநதல திசைகாவல-க. ஆண்டுகொண்டான் திசைகாவல ஒண்ணு யிசலி திசைகாவல ஒண்ணு சொடடை முரியன் திசைகாவல-க. சியயனூர் திசைகாவல-க. காளிச்சாத்தான திசைகாவல-க. குமுளமகுளம் திசைகாவல-க. யிணக்கானேரி திசைகாவல-க. பனைக்குடி அம்பலம் ஒண்ணு திசைகாவல ஒண்ணு ஆக யிந்தவகை கிரமங்களுக்குண்டான நஞ்சை புஞ்சை மாவடை மரவடை தட்டுத் திடல் குட்டங்குளி நததஞ்செயததலை பாசிபடுகை மேலநோக்கிய மரம் கிள்ளோக்கிய கிணர் ஆததுக்கால ஊத்துக்கால நிதிநிட்சேபம் ஜலதரு பாஷாண ஸ்ரீண ஸ்ரீகாழிலிங்க வடிகு மென்று சொல்லப்பட்ட அஷ்ட்டபோகதேசசுவாமியங்களும் தானாதி விஸிய விக்கிறயங்களுக்கு யோக்கியமாக தானசாதனம் பண்ணிக் குடுத்ததினாலே ஆச்சநதிரர்க்கஸ்தாபியாக சநதிர சூரியன் உள்ள வரைக்கும் புத்திர பவத்திர பாரம்பிரியமாக ஆண்டனுபவித்துக்

கோள்வாறுகவும் சத்திரத்தில் பிறுமணபோசனம் சுயம்பாகமும் அனனதானமும் தாள்விலலாமல் நடப்பிவிச்சுக்கொண்டு வறுவாறுகவும், யிரதசத்திரமகிறுமங்களுக்கு தறமமாசனம் தேவதாயத்தில் யிரநத சில்வரி பெருவரி வெள்ளைக்கொடைக் கீதாரம் பள்ளுவரி யிருப்புக்கட்டி பாதிசாவல் யிரநத வரியள சருவமானியமாகவும் யிரநத கிறுமங்களுக்குள்ள விறையடிக்கு க. ள. விறையடிக்கு மூணுபணம் வீதம் குடுத்து மீதமுள்ளதை அனனதானம் பண்ணிக்கொள்ளச் சொல்லிகட்டினையிடோம் ஆண்டனுபவித்துக் கொள்ளுவாறுகவும் இந்த தர்மத்தை யாதாமொறுவர் பரிபாலனம் பண்ணுகிறபேர்கள் காசியிலேயும் ராமேசுறம் தனிக்கோடிக்கரையிலேயும் கெங்கைக்கரையிலேயும் கோடி சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டையும் கோடி பிரமமபிரதிஷ்டையும் கோடி விஷ்ணுபிரதிஷ்டையும் கோடி பூதான கன்னிகாதான கோதானமும் பண்ணின பலனை நித்தியமாக அடைவாறுகவும் யிரநதருமத்துக்கு யாதாமொருதர் அகிதமபண்ணின்பேர்கள் காசியிலேயும் கெங்கைக்கரையிலும் ராமேசுறம் தனுகோடியிலேயும் கோடி பிரமமஹத்தியும் மாதாபிதாவையும் அனேகங்கோடி காராமபசுவையும் கொன்ற தோஷங்களில் போகக்கடவாறுகவும்.

ஞானவாதநயொழுகெழு ஞானாசுஞ்ஞெயொநுவாதம்
 ஞானாசுஸூகூழிவாழ்வாதி வாதநாடிவாடிவாடி. ஸூகூதாதிமா
 ண்வாணும் பரடிதாநுவாதம் பரடிதாவஹாடுண ஸூகூ
 துநிஹுவவெசு வனகெவவநிநிலொகெ வவெவடிவாடுவெவ
 வதெந லொஜ்ஜா நகரமுஹிவி ப்ரடிதாவஸாடிரா ||

யிந்த ஸாஸனம் யெழுதினென் றுயசம் தர்மரூபிள்ளை குமா
ரர் சொக்கு ஸ்ஹஸ்திவிதம்

Filed 19th November 1805.

(Signed) R. H. LATHOM.

Judge.

(True Copy.)

(Signed.) G. W. Sansiders,

Ag. Judge.

Filed 14th January 1822.

(Signed) G. W. Sansiders, Ag. Judge.

(True Copy.)

(Signed) Illegible,

Judge.

M. V. Subramania Iyer.

KSHATTRIA TARA BAI

க்ஷத்திரிய தாரா பாய்

தனகானப்பயன்

ஆரியாமணிகளின் அருங்குணங்களையும் அற்புதக்காரியங்களையும் தொகுத்துரைக்கத் துணிந்து எழுதுவதில், அவர்களுடைய குணதிசயங்களை நினைக்கச் சந்தோஷமும் அவர்களுக்கு நேர்ந்த கஷ்டங்களை நினைக்கப் பரிதாபமும், அத்தகைய ரத்னங்கள் இக்காலத்தில் இலராயினரே என்பதை நினைக்கத் துக்கமும் மேலிட்டு அடிக்கடி எமக்குக் கண்ணீர் பெருகுகின்றது. அத்தனைவிதமான வேற்றுமை உணர்ச்சிகளும் எம்மனத்தில் எழுகின்றன. இந்தக் கதைகளைப் படிப்பவர்களுக்கும் மனவெழுச்சி, இரக்கம், தெய்வபக்தி, பெருநோக்கு, ஊக்கம், செளரியம், தேசபக்தி முதலியவனைத்தும் தோன்றி வளருமென நம்புகிறோம்.

பூர்வத்திற் பெருந்தன்மை வாய்ந்து, அருங்காரியங்களியற்றிப் புகழ்பெற்று, அப்புகழுடம்பினோடு இன்றைக்கும் நக்ஷத்திரங்களென விளங்கும் பெண்பாலாருள் 'தாராபாய்' என்னும் நாமம்படைத்தவர் இருவரிருந்தனர். அவர்களிருவருக்கும் வித்தியாசம் தெரியும் பொருட்டு இந்தக் கதாநாயகியை 'க்ஷத்திரிய தாராபாய்' என்றனம். அவள் பிரபலமாக இருந்த காலத்தை வரையறுத்துக் குறிப்பதற்கு அனுகூலமும் அவகாசமும் இல்லையாயினும், அவளது நற்சரிதையைக் கவனிப்போமாக.

ராஜரத்னாந் ராவ்

முன்னர் ஆரியாவர்த்தத்துத் துரைத்தனம் மகம்மதியர்பால் அமைந்திருந்த காலத்தில், நாட்டில் அங்கங்கே ஏற்பட்டிருந்த ஸம்ஸ்தானீகர்களும் சிற்றரசர்களும் மிகச் சங்கடப்பட்டுக்கொண்டிருந்தனர். தேசத்தில் அதர்மம் மேலிட்டது; தெளர்ஜன்யம் (தூர்ஜன ரின் தன்மை—'ஜு'லும்') அதிகரித்தது; அரியாயம் சகிக்கமுடியாத

தாயிற்று. அதனால், குடிகள் சிறுமையடைந்து ஈனஸ்திதியில் மிகுந்த வாதைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தனர். அப்போது ராஜபுதனத்தில் வேத நகரம் என்னுமொரு சிறு ஸம்ஸ்தானம் இருந்தது; சூரதான்ராவ் என்பவர் அதற்கு அதிபர். அவர் மிக்க பலம் வாய்ந்தவர், செளரிய மிகுந்தவர், சத்துருக்களைவென்றோட்டி வீரங்காட்டியவர்; ஆனால், அந்தத் தருணத்தில் அவர் வயது முதிர்ந்தவராக இருந்தார். எதற்கும் பருவம் உண்டன்றே? மூப்புமேலிட்ட காலத்தில் வீரம் இருந்து என்செய்யும்? தளர்ந்து தலைநடுங்கித் தண்ணீன்றியகாலத்துச் செளரியம் பயன்படுமோ, போர்த்தொழில் ஏற்குமோ? காலத்தையனுசரித்தே காரியங்கள் செய்யவேண்டும். ஒருகாலத்திற் செய்யக் கூடிய காரியம் மற்றொருகாலத்தில் நடவாது. காலம், போனால் வராது. ஆதலின், காலத்தை வீணிற் கழிக்கலர்காது. அந்தந்தக் காலத்திற் கியைந்த காரியங்களைச் செவ்வனே செய்தல்வேண்டும். இன்றைக்கு ஆகவேண்டிய காரியத்தை நாளைச்செய்வோமென்றிருப்பவர்கள் இலவம்பழங் காத் தகிளிகளாவார்கள். மூப்பின் முதிர்ச்சியினால் சூரதான்ராவ் சத்துருவை யெதிர்க்கச் சக்தியற்றிருந்தனர். அவருக்குக் குமாரர் இலர்; ஒரிளம் புதல்விமாத்திரமே இருந்தனர். அந்தக் கண்யார்தன்மே தாராபாய் என்பவள்.

பாரியாவியோகம்

முன்னிருந்த வைபவங்கள் குன்றி முதுமை மேலிட்டுக் கால வேற்றுமையினால் மனமெலிந்திருக்கும் சூரதான்ராவ் அந்தியகாலத்தில் அருந்துணையாக இருப்பவனாக் கருதியிருந்த தம் மனைவியையும் இழந்தனர். அதனால், அவருக்கு நேர்ந்த துக்கம் சொல்லவொண்ணாது. அந்தத் தெளர்ப்பாக்கியத்தின் கொடுமை இதனடியிற் காணும் செய்யுளினால் இனிது விளங்கும்:—

மனைவியையிழந்த துக்கம் வருமுற வினர்ப் பிச்சொல்
இனைவுறக் கடனைக் கோட விழிஞர்பாற் றெழிலி யற்றல்
முனைவுறு வறுமை நாளில் முன்னிய நேய னைந்தாம்
இனைவுறத் தீயேயின்றி யெரித்திடு முடலை மாதோ.

“மனைவியை இழந்த துக்கம், உற்றருரைக்கும் அபவாதம், கடன்பாக்கி, இழிவுனரிடத்து ஊழியம், வறுமைக்காலத்தில் நண்பரைக்

காண்டல்,—ஆகிய இவை ஐந்தும் நெருப்பின் சகாயம் இல்லாமலே தேகத்தை எரித்துவிடுவன.”

ராஜ்யப்பிரஷ்டம்

இவ்வாறு அவர் நிற்கும் நிலையை யறிந்து வில்லா என்னும் துருக்கநெருவன் வேதநகரத்தின்மீது படையெடுத்து வந்தனன். அவனை யெதிர்த்துப் போர்புரியத் திறனுந் திடனுமில்லாத சூரதான் ராவ் தம் ராஜ்யத்தை அவனுக்கு விட்டுவிட்டு, தம் செல்வத்தாராவும் தாமுமாக தக்ஷசிலை (அல்லது, தக்பூர்) என்னும் இடத்திற்குப் போயினர். அங்கு அவருக்கு அன்பருமிலர், ஆப்தருமிலர், உற்றருமிலர், உறவினருமிலர். அவருக்கு உயிர்த்துணையும் தாராவே, உயிரும் தாராவே. பாராட்டுந்தாய், ஊட்டுந்தாய், முலைத்தாய், கைத்தாய், செவிலித்தாய் என்னுந் தாய்மார் ஐவருள், முலைத்தாயொழிய ஏனைய நான்குவிதமான தாய்மாரும் அவருக்கு அவரே ஆனமையின், அவருடைய தாபத்திரயத் துன்பத்திற்கு அளவில்லை. தாயற்ற அந்தத் தாராவை அவர் தம் பிராணபதமாக வளர்த்து வந்தார். ஒடுகிறவர்களைக் கண்டால் துரத்துகிறவர்களுக்கு எளிதாமன்றோ? சூரதான்ராவினுடைய ஏழைமையையுணர்ந்து மேற்சொல்லிய துருக்கமூர்க்கன் அவரைத் தக்பூரினின்று ஓட்டத்துணிந்தான். அதன்பின் அவர் தம் பெண்மணியை அழைத்துக்கொண்டு அவ் வூரைவிட்டதன்று அபூ (Mount Abu) என்னும் மலையினுச்சியில் வசிக்கப் போயினர். அந்தச்சமயத்தில் ஏனைய சிற்றரசர்களேவரும் அவருக்குத் துணைபுரியாராயினர். ஒவ்வொருவரும் தத்தம்ராஜ்யத்தைக் காத்துக்கொள்வதே கருமமாக இருந்தனர்.

தாரையின் வளர்ப்பு

சூரதான்ராவுக்குத் தாராபாய் தவிர வேறு சந்தானம் இல்லாமையின், அவர் அந்தக் கன்னியைக்கொண்டே தம் பகையைத் திர்த்துக்கொள்ளவும், துராகிருதனான துருக்கனைத் தண்டிக்கவும் கங்கணங் கட்டிக்கொண்டார். அவர் தம் மகனையே மகனெனப் பாவித்துத் தாராபாய்க்குப் போர்த்தொழில் பயிற்றுவித்தார். அந்தக் கன்னியா ரத்தனமும் அபூமலைநாட்டில் அவரோடிருந்து அவருக்குச்

சேவைசெய்து, அவர் கற்பித்த ரணவித்தையைச் சிரத்தையுடன் பயின்று வந்தனர். அவளுக்கு அறிவு சற்று விளக்கமுற்ற காலமுதற்கொண்டே, அவள் தனக்குத் தந்தையார் சஸ்திராவித்தையைக் கற்பிக்குங் காரணம் இன்னதென ஊகித்தறிந்துகொண்டாள். உத்தேசத்திற்குத்தக்கவாறு அவளுக்கு உற்சாகம் அதிகரித்தது. அவள் சஸ்திராஸ்திராவித்தை*யைக் கருத்துடன் கவனித்துக் கற்று அதனில் தேர்ச்சிபெற்றாள். அவள் இளமைப்பருவத்திலிருந்தே சரீரப் பயிற்சிக்குரிய வியாயாமங்கள் (Exercises, 'கஸரத்து') செய்து வந்தமையின், அவளுடையதேகம் மிக்கவன்மை பொருந்தியதாயிற்று. அன்றியும், வாஸிபத்திலிருந்து ஹடயோகத்திற்குரிய ஆஸனமுறைகளை அப்பியசித்தவனுக்குத் தேகம்நெகிழ்ந்து இணங்குவது போல, அவளுடையதேகம் மனத்தோடு முரண்படாமல் மனம்வலிய கட்டளையை நிறைவேற்றி வந்தது. அஃது அநேகருக்கு அசாத்தியமான காரியமாகும். எழுந்து ஓரிடத்துக்குப் போகவோ ஒரு காரியத்தைச் செய்யவோ மனமிருக்கும்; ஆயினும், தேகம் இணங்காது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலுள்ளவர்களை நாம் எங்குங்காணலாம். பயிற்சியின்பயனாக அவளுடையதேகம் வன்மைபொருந்தியது ஒருவாறிருக்க, மலைநாட்டுவாசத்தினாலும் தந்தையின் உபதேசவிசேஷத்தினாலும் அவளுடைய மனமும், தேகத்தைப்போலவே, வன்மை பொருந்தியதாயிற்று; அவளது இளநெஞ்சம் வன்னெஞ்சமாகி வைரம்பற்றியது. இவ்வாறு, அவ்விளங்கொடியானவள், சுக்கில பக்ஷத்துச் சந்திரனைப்போல, நாளுக்குநாள் அபிவிருத்தியடைந்து வந்தனர். அந்த அபிவிருத்திக்குத் தக்கவாறு, தன் தந்தைக்கு நேர்ந்த அவமானத்தைப்பற்றிய விசனமும் அவளுக்கு அதிகரித்து வந்தது. அவருக்கு அத்தகைய அவமானம் விளைவித்தவனைக் கொன்று பகையைத் தீர்த்துக்கொள்ள அவள் சமயம் பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தாள்.

* சஸ்திராஸ்திராவித்தை = சஸ்திரத்தையும் அஸ்திரத்தையும் பிரயோகிக்கும் வீத்தை; சஸ்திரமாவது: கையிற் பிடித்திருக்கத்தக்க ஆயுதம்; அஸ்திரமாவது: எறிபடை, கையைவிட்டு அகன்று செல்லும் ஆயுதம். கத்தி சஸ்திரமெனப்படும்; அம்பு, அஸ்திரமெனப்படும்.

இளமைப்பழக்கம்

அந்த எண்ணத்தைத் தவிர, அவளுடைய மனத்தில் வேறு எண்ணமே கிடையாது. குழந்தைகளாக இருக்கும்பொழுதே பிற முதத்தவரது பாடசாலைகளிற் கல்வி கற்கப்போகும் இந்தச் சிறுவர்களுக்கு ஆரியாசாரங்கள் அனுசிதமானவை யெனவும், விக்கிரகாராதனாதி காரியங்கள் வீணெனவும், அப்படிப்பட்ட காரியங்களிற் சிறுவர்களைப் பழக்கும் பெற்றோரும் பெரியோரும் வெறுக்கத் தக்கவர்களெனவும், கிறிஸ்துவின்மார்க்கமே தேவமார்க்கமெனவும் சில உபாத்தியாயர்கள் அடிக்கடி வற்புறுத்துகின்றார்கள். அந்தப் போதனைகள் அவ் விளைஞர் மனத்தில் நிலைகொண்டு நாளடைவிற்பெருகி, ஆரியாசாரங்களின்மீதும் ஆரியர்களின்மீதும் அவர்களுக்கு வெறுப்பை யதிகரிக்கச் செய்கின்றன. அவர்கள் ஆரியமதத்தை வெளிப்படையாகத் துறந்தொழிக்கச் சமயம் பார்த்துக்கொண்டே காத்திருந்து, விவாகம் நிச்சயிக்குந் தருணத்தில் ஒளிந்தோடிக் கிறிஸ்தவப் போதனாசிரியர்களுிடஞ் சேர்ந்து, பெற்றோர்க்கும் மற்றோர்க்கும் பெருந்துயர் விளைவித்து, ஆரியமதத்தின்மீது பகைசாதிப்பது நம்காலத்தவர்களுடைய அனுபவத்திலுள்ள விஷயமேயன்றோ? இளம்பருவத்தில் எதனைப்போதிக்கினும் அது மனத்திற்பற்றும்; நிலைகொள்ளும்; ஆதலின், தாராபாய்க்கு அந்தத் துருக்கன்மீது பகையும், அதனைத்திர்த்துக்கொள்ளும் அவாவும் அவ்வளவு அதிகமாக இருந்ததற்குக் காரணம் எளிதிற்புலப்படுமன்றோ?

கூத்திர லங்கற்பம்

கல்வியிலும் செளர்யத்திலும் தாராபாய் ஒப்புயர்வில்லாதிருந்ததன்றி, ரூபலாவண்யத்திலுஞ் சிறந்து விளங்கினள். அவளுக்கு வயது வந்தவுடன், அவளுடைய செளந்தரியக் கீர்த்தியைக்கேட்டு அவளை மணக்க வெண்ணி ராஜபுத்திரர்களேகர் அவளுடைய தந்தைக்கு வர்த்தமான மனுப்புவாராயினர். முதலில், மேவாடராஜபுத்திரனான ஜயமல்லன் என்பவன் அவளைத் தனக்குப் பாணிக்கிரகணஞ் செய்விக்கக் கேட்டான். ஆனால், தன் தந்தையின் பகைவனை படக்காமல் தான் விவாகஞ் செய்துகொள்வதில்லை யெனத் தாராபாய் நிச்சயித்துக்கொண்டமையின், “என் தந்தையின் பகை

வனைக் கொல்பவனே எனக்குக் கணவனாகத்தக்கவன்” என்று அந்த ராஜபுத்திரனுக்குச் சொல்லியனுப்பிவிட்டாள். கோபகாரணத்தை உடனே மறந்து பொறுமை மேற்கொள்வது அந்தணருக்குரிய தருமமாகும். வன்மம் வகித்துப் பகை சாதிப்பது கூத்திரியருக்குரிய தருமமாகும். கூத்திரம் வைத்து விவகரிப்பவர்களாதலின் அவர்கள் கூத்திரியர்கள் எனப்பெற்றனர்.

துஷ்டஸம்ஸாரம்

சூரதான்ராவும் மேவாட ராணுவும் ஓரினத்தவர்களேயாதலின், மேவாட ராஜகுமாரன் தம்புதல்வியைக் கலியாணஞ்செய்துகொள்ள விரும்பியது சூரதான்ராவுக்கு நியாயமாகவே தோற்றியது. அந்த ராஜகுமாரன் தம் புத்திரியின் சங்கீர்ப்பத்தை நிறைவேற்றுவானாயின் அவனுக்கு அவளைப் பாணிக்கிரகணஞ் செய்விக்கலாமென்று அவர் நினைத்திருந்தார். ஆனால், ஜயமல்லனே செளரியமற்றவன், கருவங்கொண்டவன்; தாராபாயின் சபதத்தை சிறைவேற்று முன்னரே, விவாகம் நடந்தேறவேண்டுமென்றான். தந்தையும் மகளும் அதற்கு இசைந்தாரல்லர். அவனுடைய ஆசை நிறைவேறுதுபோகவே, ஜயமல்லன் தாராபாயைப்பார்த்து, —“உன் தந்தையைப்போல் நீயும் தரித்திரலக்ஷணமுடையவன். இப்போது என்னைப்போன்ற ராஜபுத்திரனைத் திரஸ்கரித்தனை (மறுத்தனை). ஆதலின், உன்வீட்டில் ஊழியஞ்செய்யும் இழிந்த வேலைக்காரன் தவிர வேறெவனும் உன்னை மணக்கமாட்டான் என்பதை உறுதியாகக்கொள்” என்று தூஷிக்கத் தொடங்கினான். அந்த நீச வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடனே சூரதான் ராவ், மனம்பொறுக்காமல், கட்கத்தைக்கைக்கொண்டு அந்த ராஜகுமாரனைக் கடிந்து கூறாடி யெறிந்தார். அந்தச் செய்தி அவனுடைய தந்தையாகிய ராயமல்ல ராஜனுக்கு எட்டியது. ராயமல்லன் அதைக்கேட்டுச் சிறிதும் சின்தையுறது, —“நிர்மலமாகிய எங்கள் வமிசத்தைக்கெடுக்கவந்த அந்தத் துஷ்டப்பையனுக்குத்தக்கசிகைக் கிடைத்தது” என்றுரைத்து, துஷ்டனைத் துரைமகனெனத் தாஷ்ணியம் வைக்காமல் துண்டாடிய சூரதான்ராவை மெச்சிக்கொண்டாடினான்.

யுத்த யாத்திரை

ராயமல்லராஜனுக்குப் பிருதினிராஜன் எனப் பெயர்படைத்த மற்றொரு குமாரனிருந்தனன். முன்னொரு தருணத்தில் ராயமல்லன்

அவன்மீது கோபங்கொண்டு அவனை ஊரினின்றும் அப்புறப்படுத்தி யிருந்தான். மூத்தகுமாரனான ஜயமல்லன் மேற்சொல்லியவாறு தேகமிழக்கவே, ராயமல்லன் தன் இளையகுமாரனான பிருதிவியை வரவழைத்து அவனுக்கு இளவரசுப்பட்டங் கட்டினான். அவன் மிகுந்த நற்குணசீலன், நியாயப்பிரியன். ஆதலின், குடிகள் அவ னிடத்து அனுகூலங்காட்டி, அவன், தம்முருக்குத் திரும்பி வந்து சேர்ந்ததைக்குறித்துச் சந்தோஷமடைந்தனர். சிலநாட்கழிந்த பின்னர், தாராபாயின் நற்குணங்களை யும் ரூபலாவணியாதிகளையும் அவன் கேள்வியுற்றுத், தன் செளரியத்தைக்காட்டி அவனை மணந்து கொள்ள நிச்சயித்தான். பின்னர், அவன் குரதான்ராவுக்குச் சத் துருவாகிய துருக்கன்மீது படையெடுக்கலுற்றான். அதைக்கேட்டுத் தாராபாய் சந்தோஷித்துத் தானும் அவனுடன் கூட யுத்தயாத்தி ரைக்குப் புறப்பட்டாள். பிருதிவிராஜன் ஏறக்குறைய எண்ணூரம் படையிரைத்திரட்டிக்கொண்டு அபகண தேசத்தவனான (Afghan) சத்துருவை வெல்வதற்காக அவனுடைய தோதா நகரத்தின்மீது படையெடுத்துச் சென்றான். அந்தச் சமயத்தில் தாராபாய் புருஷ வேடந்தரித்துக் குதிரையேறி, பிரத்தியக்ஷ மஹிஷாஸுரமர்த்தினி யே போன்று, அந்த யவனனுக்கு யமனாகப் பிரயாணமாயினள்!

அம்பு எய்தல்

அவர்கள் தோதாநகரத்தண்டையிற் போய்ச்சேர்ந்த தினத் தில் துருக்கரெல்லோரும் உற்சவங்கொண்டாடிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்கு மிகவும் முக்கியமான மொகரம்பண்டிகையின் கடைசித் தினமாதலின், அவர்கள் அதிக உற்சாகத்தோடு குதூகலமாக 'பிர' உற்சவஞ்செய்து, ரதங்கள் வாகனங்கள் வாத்தியங்கள் முதலியவை களுடன் திரள்திரளாக ஊர்வலம் வந்துகொண்டிருந்தனர். அவர்க ளுடைய பிரபுவாகிய வில்லா என்பவன் மேன்மையான ஆடையாபர ணங்களணிந்து தன் மாளிகையின் மேல்மேடையினின்று அம் மகோற் சவத்தைக் கண்டுகளித்துக்கொண்டிருந்தான். பிருதிவிராஜனும் தாராபாயும் தம் சேனைகளை ஊருக்குவெளிப்புறத்தில் நிறுத்தி விட் டுத் தம் வேலையாள் ஒருவனை மாத்திரம் தம்முடன் அழைத்துக்கொ ண்டு உற்சவம்பார்க்க வந்தவர்களைப்போல அந்தக்கூட்டத்திற்கலந்து

அப்போது போய்க்கொண்டிருந்தனர். அங்ஙனம் அவர்கள் செல்லு
கையில், தாராபாய் தன் தந்தையின் சத்துரு அவனையாவனென்று
அறிந்து, குறியிட்ட அவன்மீது தைக்குமாறு ஓர் அம்பை எய்த
னள். தாராபாயே, அனேக காலம் அஸ்திரவித்தையில் அதுவே
தொழிலாகப் பழகி, அன்றையில் ஆடி, அப்போது அம்பலத்தில் ஆட
வந்தவளாவள். அவள் எய்யும் அம்பும் அவமாகுமோ? ஜனசந்தடி
யினிடையினின்று ஆகாசவாணமெனக் கிளம்பிச் சீற்றத்துடன்
அதிவேகமாகப் பாய்ந்துசென்ற அவ் வஸ்திரம் அந்த யவனனுடைய
மார்பைப்பிளந்து அவனை யமபுரிக்கு அனுப்பியது.

மத்தகஜ மாரணம்

உடனே துருக்கர்கள் ஒருங்குகூடி நகரத் துவாரத்தில் மதக்கரி
யொன்றைக் காவலாக வைத்துத் தம் தலைவனது பிராணனைப்போக்
கிய போர்வீரன் யாவனெனத் தேடத்தொடங்கினர். ஆனால், அவ்
வீரன் அவர்களுக்கு அகப்பட்டானல்லன். பகைவனைப்போக்கிய
பின்னர், அம் மூவரும் ஊருக்கப்பாலிருந்த தம் சேனையுடன் சேர்வ
தற்குப்போய்க்கொண்டிருந்தனர். நகரத்தலைவரிலிலிருந்த துருக்
கரது சிறுபடையும் மதக்களியும் அவர்களை யெதிர்த்து மடக்கலா
யின. பிருதிவிராஜனும் தாராபாயும் சேவகனும் மறுபடி தைரிய
மேற்கொண்டு போராடச் சித்தமாயினர். மதங்கொண்ட அவ் யானை
அண்டமதிர ஆரவாரித்து அருகில் வரவே, தாராபாய் தன்கையிற்
பிடித்திருந்த வாளினால் அதன் தொண்டத்தைத் துண்டமாக்கினள்.
சீறிவந்த யானை சிதைவுண்டு பெருமூழ்க்கமிட்டுச் சோர்ந்து அப்புற
மகன்றுவீழ்ந்தது. அங்கிருந்த சிறுபடையை வென்று மூவரும்
வெளிப்போந்தனர்.

விஜயத்துவஜம்

நகரத்தினின்று வெளிப்போந்த பின்னர்ப் பிருதிவிராஜன் தன்
சேனைகளை நோக்கி, தோதா நகரத்துப்படைகளுடன் போர்புரியு
மாறு கட்டளையிட்டான். உடனே அந்த வீரர்கள் பட்டணத்தை
முற்றுகையிட்டு, அங்கிருந்த துருக்கர்சேனையை நாற்புறமுஞ்சிதறி
யோட அடித்தனர். துருக்கர்களுள் முக்காற்பகுதி மாண்டுபோயி

னர். பின்னர்ப், பிருதிவிராஜனும் தாராபாயும் மகோற்சவத்துடன் நகரப்பிரவேசஞ்செய்து வெற்றிக்கொடி நாட்டினர். தமக்கு வெற்றி வாய்ந்த பின்னர்ப் பிருதிவிராஜனுடைய படைகள் துருக்கர்களைப் பிடித்து வருத்துவதைக்கண்ணுற்றுத் தாராபாய்,—“அங்ஙனஞ் செய்வது அடாது; பகைதீர்ந்த பின்னர்ப் பரிதாபங் காட்டுவதே பரம வீரலக்ஷணம். செத்தபாம்பையடிப்பது செளரியமாகாது. பகைஞர் கைசோர்ந்து களைத்துக் காலில்வீழ்ந்தகாலத்து அவர்களிடத்துக் கருணைகொண்டொழுகுவதே உத்தம வீரர்க்குரிய கடமை” என்று சொல்லித் தம்மவருக்குப் புத்திபுகட்டி, மிகுந்திருந்த துருக்கர்களை யாதரிப்பாளாயினர்.

விவாகம்

தான் கொண்டகொள்கையை முடித்தபின்னர் (தன்பிடிவாதத்தை நிறைவேற்றிய பின்னர்), தாராபாய் அந்தப்பிருதிவிராஜனை வரித்த னள். அவ்விருவருடைய தந்தைமாரும் அவர்களுடைய விருப்பத் திற்கிணங்கி, சபமுகூர்த்தம் நிச்சயித்து விவாக மகோற்சவத்தை வெகுவிமரிசையாக நடப்பித்தனர். சூரதான்ராவுக்கு அவருடைய ராஜ்யம் திரும்பவுங் கிடைத்தது. தாராபாயின் சபதம் நிறைவேறியது. அவருடைய சாகசமும், திறமையும், பெற்றோரிடத்தன்பும், வாக்குரை தவறாநெறியும், இரக்கமும் நமக்கு நற்பாடங்களாயின.

பட்டாபிஷேகம்

சூரதான்ராவுக்கு விருத்தாப்பியம் அதிகரித்தமையின், அவர் தம் ராஜ்யத்தைத் தம் மருமகனான பிருதிவிராஜனுக்களித்துப் பட்டாபிஷேகம் செய்வித்தார். தாராபாயுங் கணவனும் சீருஞ் சிறப்பும் பொருந்திக்குடி ஜனங்களைத் தம் மக்களெனக்கொண்டு அவர்களிடத்து அன்புபாராட்டி அரசுபுரிவதைச் சூரதான்ராவ் கண்டுகளித்துச் சுகமாகத் தனித்திருப்பாராயினர். ராஜ்ய நிர்வாகத்தில் தாராபாய் தன் கணவனுக்குத் துணையாகி ஜனங்களுக்குப் பற்பலவிதங்களில் அனுகூலங்கள் அமைத்து வந்தாள்.

ஸாதுசேவகன்.

NOTES ON ASTROLOGY

சோதிடநூற் குறிப்புகள்

(௩ அச-ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

பஞ்சாங்கத்திலிருந்து ஒரு தினக்குறிப்பையெடுத்து உதகரித்து, அதிலடங்கிய ஒவ்வொரு பதத்தின் அர்த்தத்தையும் விவரித்துக் காட்டுவோம்:—

ஹேவிளம்பி வருஷம்

டிசம்பர் 23—1897

மார்கழி 10, வியாழக்கிழமை

அமாவாசை 49—15

ஜேஷ்டா 6-15, கண்ட 6-53

சதுஷ்பாத் 21—5

திவிஷகடிகை 25-33

அமிர்த 47—57

அதிவிஷகடிகை 31-22

அஹஸ் 27—40

மூலம் 4 ரவி 55-8,.....

விவரம்

‘மார்கழி’ யென்பது தனுர்மாதத்திற்குத் தமிழ்ப்பெயர். தமிழ் மாதங்களெல்லாம் ஸௌரமாதங்கள். ஆதலின், மார்கழி 10-ஆம் தேதி என்பதனால், பத்துநாளாகக் சூரியன் தனுர்ராசியில் சஞ்சரிக்கிறான் என்பது பொருள். சூரியன் மூலாநக்ஷத்திரத்தில் சஞ்சரிக்கிறானென்பதும் அந்தத்தேதியினால் விளங்கும். ‘அமாவாசை’ என்று குறித்திருப்பதனால், சூரியனும் சந்திரனும் ஒரேராசியில் இருக்கிறார்களென்றும், அவர்கள் 49-கடிகை வரைக்கும், அஃதாவது, இரவில் 1½-மணிவரையில் அப்படிக்கூடியிருப்பார்களென்றும் அர்த்தமாம்.

‘ஜேஷ்டா’ என்னும் பதத்தினால், சந்திரன் ஜேஷ்டாநக்ஷத்திரத்தில் சஞ்சரிக்கிறானென்றும், 6-கடிகைக்குப்பிறகு, அஃதாவது, காலை 8½-மணிக்குப்பின்பு மூலாநக்ஷத்திரத்திற்குச் செல்வானென்றும் தெரிகிறது.

‘கண்ட’ என்பது அந்தத்தினத்து “யோக” த்தைக்குறிக்கின்றது. புஷ்யத்திலிருந்து சூரியன் இருக்கும் நக்ஷத்திரம் 12-ஆவது ஆகின்றது; சிவணத்திலிருந்து சந்திரன் இருக்கும் நக்ஷத்திரம் 25-ஆவது

ஆகின்றது. அவ் விரண்டு எய்களையும் கூட்டினால், $12+25=37$ ஆகின்றது. அதை 27-ஆல் வகுத்தால், $37=மீதி 10$ -ஏற்படுகின்றது. அஃதாவது, அன்றையத்தினத்தில் பத்தாவது யோகம் என்பதாம். அந்தப் பத்தாவது யோகத்திற்குக் 'கண்டயோகம்' என்று பெயர்.

அயனசந்திகளிலிருந்து (கிராந்திபாதங்களிலிருந்து) சூரியசந்திரர்கள் அன்றன்றைக்கு இருக்கும் நிலையைக் கணக்கிட்டுத் தொகுத்ததின் பயனை "யோகம்" என்பது தெரிவிக்கின்றதெனின், பூமியின் மத்தியிலிருந்து சூரிய சந்திரர்கள் இருக்கும் தூரத்தையளந்து, அந்த இரண்டு தூரத்திற்குமுள்ள வித்தியாசத்தை "கரணம்" தெரிவிக்கின்றது.

அப்படிக் கணக்கிட்டுப்பார்ப்பதற்கு ராசிகளின் தொடக்கமே, அஃதாவது, முதலாவது ராசியே (மேஷராசியே) பூமியின் மத்தியைக் குறிப்பதாகக்கொள்ளவேண்டும். அந்தராசித்தொடக்கத்தினின்று சூரியன் அன்றையதினம் வரையில் ஏறக்குறைய 250-பாகை (டிகிரிகள்) விலகி நிற்கிறான்; சந்திரன் ஏறக்குறைய 240-பாகை (டிகிரிகள்) விலகியிருக்கிறான். இந்த இரண்டு சங்கயைகளுக்குமுள்ள வித்தியாசமே அன்றையதினத்துக்கரணம் ஆகும். அஃதாவது, அன்றைக்கு $250-240=10$ -ஆவது கரணம்.

பொழிப்பு

பஞ்சாங்கத்தைப்பார்த்து நாம் தெரிந்துகொள்ளும் முக்கியமான விஷயங்களாவன:—

1. தனியாகச் சூரியனுடைய நிலை.
2. தனியாகச் சந்திரனுடைய நிலை.
3. கோளஸந்திகளிலிருந்து பார்க்கும்போது அவ் விருவர்களுடைய நிலைகளுக்கும் உள்ள சம்பந்தம்.
4. பூமியின் மத்தியினின்று பார்க்கும்போது அவ் விருவர்களுடைய நிலைகளுக்கும் உள்ள சம்பந்தம்.

விவகாரப்பத்திரமொன்று எழுதுகிறவனுக்கு மாதம், தேதி, சாக்ஷிகள் ஆகிய இவை எவ்வளவு அவசியமோ, மேற்சொல்லிய யோகம் முதலிய நிலைகள் தெரியவேண்டியது ஆரியருக்கு அவ்வளவு

அவசியமாகும். ஏனெனில், ஆரியர்கள் மறுபிறப்பு உண்டென்று நம்புகிறவர்கள், அவர்கள் செய்யுங்காரியங்களுக்குச் சூரியசந்திரர்களே உத்தமமான சாக்ஷிகள் என்பது அவர்களுடைய கொள்கை. அவர்கள் எந்தக்காரியம் செய்வதானாலும் அதற்குச் “சங்கற்பம்” செய்வது வழக்கம். ஸங்கற்பமில்லாமல் காரியாரம்பம் இல்லை. ‘ஸங்கல்ப்பம்’ என்னும் பதத்திற்கு ‘தீர்மானம்’ என்று அர்த்தமாம். மேற்சொல்லிய அபிப்பிராயமே அந்த ஸங்கற்பத்தின் காணப்பெறும். ஆரியர்கள் செய்யும் ஸங்கற்பத்தின் முக்கியமான தாற்பரியம் வருமாறு:—

“இன்னவருஷம் இன்னமாதம் இன்னதிதி இன்னகிழமையில் சூரியன் இன்னராசியிலும் சந்திரன் இன்னராசியிலும் சஞ்சரிக்கையில் காவேரிநதிதீரத்தில் உத்தரபாகத்தில் இன்ன ஈசுவர ஸந்திதியுள்ள இன்னகிராமத்தில் வசிக்கும் இன்னான் ஈசுவரப்பிரீத்தியர்த்தமாக இன்னகாரியத்தைச் செய்கிறேன்.”

இவ்வாறு சோதிடசாஸ்திரத்தின் சொல்லப்பட்ட அமிசம் ஒவ்வொன்றுக்கும் பாரமார்த்திகமான (மறுமைக்குச் சாதனமான, ஆத்மசம்பந்தமான) பிரயோசனம் உளதென்று காட்டக்கூடும்.

பஞ்சாங்கத்திலுள்ள தினக்குறிப்பில் காணும் ‘விஷகடிகை,’ ‘அமிர்தகடிகை’ என்பவை அந்தத் தினத்தில் அசுபகாலத்தையும் சுபகாலத்தையும் முறையே தெரிவிப்பனவாம்.

‘அஹஸ்’ என்பது பகற்பொழுதின் மானத்தைக் குறிக்கின்றது (இரவுப்பொழுதைத் தவிர்த்துக் காட்டுகின்றது).

ஆரியரது பஞ்சாங்கத்தில் அடங்கிய விஷயங்கள் இன்னவையென்றும், சோதிடநூலிற் சாதாரணமாக வழங்கும் பதங்களின் அர்த்தங்கள் இன்னவையென்றும் இது வரையில் விவரித்தோம். இனிக் காலப்பகுதியின் உட்பிரிவினைகளைக் கவனிப்போம்.

வருஷங்கள் (60)

காலசக்கரம் என்பது அறுபது வருஷங்கள்கொண்டது. அறுபது வருஷங்களாவன:—

1. பிரபவ, 2. விபவ, 3. சுக்கில, 4. பிரமோதுத, 5. பிரஜோத பத்தி, 6. ஆங்கிரஸ, 7. மூமுக, 8. பவ, 9. யுவ, 10. தாது, 11. ஈசு

வர, 12. பஹுதானிய, 13. பிரமாதி, 14. விக்கிரம, 15. விஷு, 16. சித்திரபானு, 17. ஸ்வபானு, 18. தாரண, 19. பார்த்திவ, 20. வியய, 21. ஸர்வஜித்து, 22. ஸர்வதாரி, 23. விரோதி, 24. விக்ருதி, 25. கர, 26. நந்தன, 27. விஜய, 28. ஜய, 29. மன்மத, 30. துர்முகி, 31. ஹேவிளம்பி, 32. விளம்பி, 33. விகாரி, 34. சார்வரி, 35. பிலவ, 36. சுபகிருது, 37. சோபகிருது, 38. குரோதி, 39. விசுவாவஸு, 40. பராபவ, 41. பிலவங்க, 42. சீலக, 43. ஸௌமிய, 44. ஸாதா ரண, 45. விரோதிகிருது, 46. பரீதாவி, 47. பிரமாதீச, 48. ஆனந்த, 49. ராக்ஷஸ, 50. நள, 51. பிங்கள, 52. காலயுக்கி, 53. வித்தார்த்தி, 54. ரௌத்திரி, 55. துர்மதி, 56. துந்துபி, 57. ருதிரோத்காரி, 58. ரக்தாக்ஷி, 59. குரோதன, 60. அக்ஷய.

நுதுக்கள் (6), மாதங்கள் (12)

நுதுக்கள்	சாந்திரமாதங்கள்	ஸௌரமாதங்கள்	ஆங்கிலமாதங்கள்
1. வஸந்தருது	1. சைத்திரம்	மேஷம் (சித்திரை)	ஏப்பிரில்
	2. வைசாகம்	வீருஷபம் (வைகாசி)	மே
2. கிரீஷ்மருது	3. ஜ்யேஷ்ட	மிதுன (ஆனி)	ஜூன்
	4. ஆஷாட	கடக (ஆடி)	ஜூலை
3. வர்ஷருது	5. சிரவண	சிங்க (ஆவணி)	ஆகஸ்ட்
	6. பார்த்திரபத	கன்னியா (புரட்டாசி)	செப்டம்பர்
4. சரத்ருது	7. ஆச்வியுஜ	துலா (ஐப்பசி)	அக்டோபர்
	8. கார்த்திக	விருச்சிக (கார்த்திகை)	நவம்பர்
5. ஹேமந்தருது	9. மார்க்கசி	தனுர் (மார்கழி)	டிசம்பர்
	10. புஷ்ய	மகர (தை)	ஜனவரி
6. சிரிர்ருது	11. மாக	கும்ப (மாசி)	பிப்பிரவரி
	12. பால்குண	மீன (பங்குனி)	மார்ச்சு

பௌர்ணமி திசங்களில் சாதாரணமாக ஏற்படுகிற நக்சத்திரங்களிலும் சாந்திர மாதங்களுக்குப் பெயர்கள் வந்திருக்கின்றன என்று இதுவரையிலேயே சொல்லியிருக்கிறோம். அந்தநக்சத்திரங்களாவன:— 1. சித்தா, 2. விசாக, 3. ஜ்யேஷ்டா, 4. பூர்வாஷாடா, 5. சிரவண, 6. பூர்வபத்திரா, 7. அசுவினி, 8. கிருத்திகா, 9. மிருகசிரா, 10. புஷ்ய, 11. மகா, 12. உத்தரபல்குனி.

மேற்சொல்லிய விஷயங்களெல்லாம் தெரிந்தவர்கள் பஞ்சாங்கத்தின் உதவியின்றியே அதில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிற அமிசங்களைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்துக்கொள்ளலாம்.

தீதிகள் (15)

1. பிரதிபத, 2. துவிதியை, 3. திருதியை, 4. சதுர்த்தி, 5. பஞ்சமி, 6. ஷஷ்டி, 7. ஸப்தமி, 8. அஷ்டமி, 9. நவமி, 10. தசமி, 11. ஏகாதசி, 12. துவாதசி, 13. திரயோதசி, 14. சதுர்த்தசி, 15. பெளர்ணிமை, அல்லது, அமாவாஸ்யை.

அமாவாஸ்யைக்குப்பிறகு பதினைந்து நாட்கள் சுக்கிலபக்ஷம், அமரபக்ஷம், சுத்தபக்ஷம் எனப்படும்; பெளர்ணிமிக்குப்பிறகு பதினைந்து நாட்கள் கிருஷ்ணபக்ஷம், பூர்வபக்ஷம், பஹுளபக்ஷம் எனப்படும்.

யோகங்கள் (27)

1. விஷ்கம்பம், 2. பிரீதி, 3. ஆயுஷ்மான், 4. ஸௌபாக்கிய, 5. சோபன, 6. அதிகண்ட, 7. ஸுகர்ம, 8. திருதி, 9. சூல, 10. கண்ட, 11. விருத்தி, 12. துருவ, 13. விபாகாத, 14. ஹர்ஷண, 15. வஜ்ர, 16. அஸ்ருக், 17. வியதீபாத, 18. வரீயான், 19. பரிக, 20. சிவ, 21. வித்த, 22. ஸாத்திய, 23. சுப, 24. சுப்ர (சுக்கிர) 25. பிரம்ம, 26. மகேந்திர (ஐந்திர), 27. வைதிருதி.

கரணங்கள் (11)

1. பவ, 2. பாலவ, 3. கௌலவ, 4. திதுல, 5. கரிஜ, 6. வாணிக்கஜ, 7. விஷ்டி (பத்திர) 8. சகுனி, 9. சதுஷ்பாத, 10. நாகவ, 11. கம்ஸ்துக்ன.

கௌரீ பஞ்சாங்கம்

ஒவ்வொரு கிழமையிலும் இரவிலும் பகலிலும் உள்ள சுபாசுபகாலங்கள் இந்தப்பதக்கத்திற் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முகூர்த்தம் ஒன்றுக்கு மூன்றேழுமக்கால் நாழிகை(ஒன்றரை ஹோரை)யாகப் பகலில் எட்டுமுகூர்த்தங்களும் இரவில் எட்டு முகூர்த்தங்களும் ஏற்படுகின்றன. இந்தப்பதக்கத்தில் சு என்னும் எழுத்து சுபமுகூர்த்தத்தையும் அ என்னும் எழுத்து அசுபமுகூர்த்தத்தையும் குறிக்கும்.—

1 2 3 4 5 6 7 8

1. ஞாயிறு	...	{	பகல் ... சு. சு. அ. சு. சு. சு. சு. அ.	
		{	இரவு... சு. சு. அ. அ. அ. சு. சு. அ.	
2. திங்கள்	...	{	பகல் ... சு. அ. சு. சு. அ. சு. சு. சு.	
		{	இரவு... அ. சு. சு. சு. அ. சு. சு. சு.	
3. செவ்வாய்	...	{	பகல் ... அ. சு. அ. சு. சு. சு. அ. சு.	
		{	இரவு... சு. அ. அ. சு. அ. சு. சு. சு.	
4. புதன்	...	{	பகல் ... அ. சு. சு. சு. அ. சு. சு. சு.	
		{	இரவு... சு. அ. அ. சு. சு. சு. சு. சு.	
5. வியாழன்	...	{	பகல் ... சு. அ. அ. சு. சு. அ. அ. அ.	
		{	இரவு... சு. அ. அ. சு. சு. அ. சு. சு.	
6. வெள்ளி	...	{	பகல் ... அ. அ. சு. அ. சு. சு. சு. சு.	
		{	இரவு... சு. அ. அ. சு. சு. சு. சு. அ.	
7. சனி	...	{	பகல் ... அ. சு. அ. சு. சு. சு. சு. சு.	
		{	இரவு... அ. சு. சு. சு. சு. அ. சு. சு.	

(இன்னும் வரும்)

ஆரியன்.

ஸ்ரீ

“நுண்பொருண்மாவை”

(சு0அ-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

க00௩. “சுட்ட.....பொறை”

நு - லை:—தோற்றம் - பிறப்பதற்குரியவுடம்பு.

க00௪. “எச்சமென்.....தவன்.”

நு - லை:—நச்சப்படாதவன் • கிருமப்பபடாதவன்.

க00ந. “கொடுப்பதூஉந்.....மில்”

ந - லை:—அடுக்கிய கோடியென்பதெண்ணப்படும்பொருண்மே
னின்றது. “ஐந்தவித்தானாற்ற”(குறள்-2௬.)லுமது.

க00௭. “அற்றார்க்கொன்.....தற்று.”

ந-லை:-கொடுப்பாருங்கொள்வாருமின்றிக் குமரிருத்தல்காண்க.

க00௮. “நச்சப்.....தற்று”

ந - லை:—நடுவூர் - பின்முன்னாகத்தொக்கதொகை.

க0௧0. “சீருடைச்.....துடைத்து”

ந - லை:—வறங்கூர்தல் - வறுமைமிகல்.

க0௧௧. “கருமத்தா.....பிற”

ந - லை:—திருதுதனல்லவரென்பது புகழ்ச்சிக்குறிப்பு. திரு
துதல் - அழகிய துதல்.

க0௧௪. “அணியன்றோ.....நடை”

ந - லை:—அன்றோவென்பதிரண்டுமிடைச்சொல். ஓகாரமெதிர்
மறைக்கண் வந்தது.

க0௧௬. “குலஞ்சுடுங்.....கடை”

ந - லை:—கொள்கை - ஒழுக்கம். இருவழியுஞ் சுடுதல் கெடுத்
தல். ஒழுக்க வழவினும் நாணழிபிறப்பத்தீதென்பதாம்.

க0௨0. “நானாகத்.....யற்று”

ந - லை:—“மரப்பாவை,நாணுலுயிர்மருட்டியற்றென்பது” கரு
வியே கருத்தாவாயிற்று. “ஆயிருதிணையினிசைக்குமன்சொல்லே”
(தொல் - சொல் - ௧.) யென்பதற்கும் நச்சினார்க்கினியா ரிவ்வா
றுரைத்தா ரென்க.

க0௨௧. “கருமஞ்.....தில்”

நு - லை:—கைதுவாமை - கையொழியாமை.

க0௨௩. “குடிசெய்வ.....துறும்”

நு - லை:—மடிதற்றுதல்-ஆடையையிறுக உடுத்தல். முன்னடப் பார்செயல் நியதிமேலேற்றப்பட்டது. ஊழினுள் ஒருபொருட்கள விக்குளடங்க நியதிமேலேற்றப்பட்டது காண்க.

க0௨௪. “சூழாமற்.....பவர்க்கு”

நு - லை:—அவராலென்று சுட்டியுரைபோக்கியது முன்னடப் பாரை.

க0௨௬. “இடும்பைக்கேனுடம்பு”

நு - லை:- மறைத்தல் காத்தல் உறைப்புழியோலைபோல “மறைக் குவன்பெருமநிற்குறித்துவருவலே” (புறநா - ௨௬0.) என்புழியுமது. “இடும்பைக்கே கொள்கலங்கொல்லோ” வென்பது குறிப்புமொழி.

க0௩0. “இடுக்கண்கால்.....குடி”

நு-லை:—முதல் அதன்வழிக்குரியார். வளர்ப்பாரைப்பெற்றுழி வளர்ந்து பயன்படுதலுமல்லாவழிக்கெடுதலுமுடைமையின், மரமாக க்குறினார். “தூங்குசிறைவாவலுறை” (சீவகசிங்-காந்தரு-3௮.) யென்பது மிதனாலறிக. இது குறிப்புருவகம்.

க0௩௨. “உழுவாருலகத்.....பொறுத்து”

நு - லை:—தொழுவாருழுதலலாததொழில்செய்வார் “காடுகொன்று நாடாக்கிக்குளர் தொட்” (பட்டினப்பாலை.) டென்றறப்போல வழுவா ரென்பதுமுனிப்பார்மேலுஞ் சென்றது.

க0௩௩. “உழுதுண்டு.....பவர்”

நு - லை:—மற்றெல்லாமென்பதற்கு மற்றையாரெல்லாமென்றுரைத்து மற்றென்பது வழக்குப்பற்றி வந்ததென்றார். “சிற்றின்பம் வெஃக” (குறள். ௧௪௩) என்பதில் மற்றைமற்றெனவந்ததென்றார். ஈண்டுயர்நினையாய் மற்றையார் மற்றெனவந்ததென்றார்.

கருசு. "பலகுடை.....லவர்"

நு - லை:—முன்னதுநீழல்நிழலதாயமண்; பின்னதுநீழல்தண்
ணனி; அது செங்கோல்போல நிழல்போறவினிழலெனப்பட்டது.
அலகு - நெற்கதிர். தங்குடை - தம்மரசன்குடை.

(இன்னும் வரும்.)

ப—ர்.

புத்தகக்குறிப்பு.

திருச்செந்தூர்ப்பிரபந்தத்தார்டு:—குன்றெறிந்த குகப்பிரான்மீது
சின்னாட்பல்பிணிச்சிறற்றிவினராகிய நம்மனோரிடத்துக்கைம்மாறு
கருதாத பேரன்பை விரதமாகப்பூண்டுள்ள அருந்தவத்துப் பெருந்
தன்மைவாய்ந்த துறவிகள் பலரும், ஏனைய புலவர் பெருமக்களுமிய
ற்றிய பல நூல்களையும், சில தோத்திரப்பாக்களையும், அப்பிரா
ன்மாட் டன்புபூண்டொழுதுமடியவர்களுமேனையோர்களுமோதியுண
ர்ந்து இம்மை மறுமைச்செல்வங்களையெய்தற்பொருட்டு ஸ்ரீமத்- மு.
ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்கள் ஒருவழித்தொகுத்து அதற்கோர்
அரும்பதவுரையும் அவ் நூலியற்றியவருட்சிலருடைய சரித்திரத்தை
யுமெழுதி வெளியிட்டுள்ளார்கள். கனம்- கவிராயரவர்கள் தமிழ்பிமா
னமும் கைம்மாறு வேண்டாத பரோபகாரகுணமும் நந்தமிழ்மக்
கள் யாவரும் பாராட்டற்பாலன. இதனுளடங்கிய நூல்களின்
விவரம்:— திருச்செந்தூர்த்தலபுராணம், திருச்செந்தூர்ப்பிள்ளைத்
தமிழ், திருச்செந்தனிரோட்டகயா கவந்தாதி, திருச்செந்திற்கலம்
பகம், திருச்செந்தூர்க்கலிவெண்பா, திருச்செந்தூர்த்திருப்புகழ்,
கந்தவருக்கச்சந்தவெண்பா, பகழிக்கூத்தர்சரித்திரம், சிவப்பிரகாச
சுவாமிகள்சரித்திரம், சுவாமிநாத தேசிகர்சரித்திரம், குமாருருபர
சுவாமிகள்சரித்திரம், அருணாகிரிநாதர்சரித்திரம், சரவணப்பெ
ருமாட்கவிராயர் சரித்திர முதலியனவாம்.

தனபாலன்:—ஓர் அரிய தமிழ்நாவல்; இது, கண்ணகி சந்திரோதயம், கற்பகச்சோலைமுதலிய நாவல்களையியற்றிய நாகை; ஸ்ரீமத்-வலி. கோபாலகிருஷ்ணப்பிள்ளையவர்களால் ஆங்கிலக்கவிதையியற்றிய நாவல்களின் போக்கைத்தழுவி நந்தமிழ்மக்கட்கியையுமாறு வேறு பல விஷயங்களைப் புதுவதாகப் புனைந்து கற்பவருள்ளங் களிமிசு மாறு இனிய கதாரசத்தோடு பற்பலவொழுக்கங்களையனுஷ்டிக்கு முறையையும் தீயனவாகிய பல குணங்களை நீக்கும் முறையையும், வீண்செலவு முதலியன கூடாடுதன்பதையும், பாலர் முதல் யாவ ருமெளிதிலுணருமாறு இனிய தமிழ்நடையிலியற்றப்பெற்றது. முழுதும் படித்துப்பார்ப்பதற் கவகாசமின்மையானும், பிற்பாகத் தாற்சில விளங்கவேண்டியிருத்தலானும், குணதோஷவிவரணங்களை விஸ்தரித்தெழுதவியலவில்லை. இதன் விலை அணு 12.

ஓநு தமிழ்ப்பத்திரிகை:— வோரீஸ் காலேஜ் கிண்டர் கார்ட்டன் ஸஞ்சிகை; இது வேலூரிலிருந்து பிராணிவர்க்கங்களின் சரீரத்தது வமுதலியவற்றை மாணவர்கள் எளிதினுணருமாறு பலராலும் எழு தப்பட்டுப் பிரதிமாதமும் ஸஞ்சிகைருபமாக வெளிவருவது. இத்த கைய பத்திரிகை நஞ்செந்தமிழ்மக்கட்கறிவை வளர்த்தலோடு உபா த்திமார்களுக்கு மிகவும் பயன்படுமென்பதெமது துணிபு. இப்ப த்திரிகைத் தலைவராகிய மிஸ்டர், M. C. ராஜா அவர்கள் தமிழ்பி னானமும் பெருமுயற்சியும் யாவராலுங்கொண்டாடற்பாலன.

இதன் வருடச்சந்தா ரூ 2—0—0.

தேவாரப்பதிகங்கள்:— சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்த ருளிய தேவாரத்திருப்பதிகங்களுக்குக் காஞ்சிபுரம் வித்வான் ஸ்ரீமத்-இராமாநந்தியோகிகள் உரையெழுதிச் சஞ்சிகைருபமாக வெளியிட் டுவருகிறார்கள். எமது பார்வைக்கு முன்னரே ஒன்றுமுதல் நான்கு சஞ்சிகைகள் வந்துள்ளன. அவைகளைக்குறித்து எமதபிப்பிராய த்தைச்சென்ற செந்தமிழ்ப்பத்திரிகைகளிற் பிரசுரஞ்செய்துள்ளேம். இதுபொழுது ஐந்துமுதல் ஏழுவரையிலுள்ள சஞ்சிகைகள் வெளிவந் துள்ளன. அவை பெரிதும் சைவாபிமானிகட்குப் பயன்படுமென் பதினையமின்றும். நந்தமிழ் மக்கள் இச்சஞ்சிகைகளையேற்று கனம்-

யோசியவர்கட்கு மேன்மேலுமிவ்விஷயத்திலுக்கமுண்டாக்குவார்களென வெண்ணுகின்றேம். இதன் விலை அணை 0—2—0.

கள்ளைவிடுதூது:— இது சுன்னாகம் பூநீமத்- வரதபண்டிதரார் குமாரதெய்வத்தின்மீது, கற்பவர் களிகூருமாறு கவிவெண்பாவா வியற்றப்பெற்றது. குமாரதெய்வத்தினிடத் தன்புள்ளவர்களால் மிகப் பாராட்டற்பாலது.

அமீர்தவசனி:—ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை. இது திருவ னந்தபுரத்திலிருந்து அறிவு வளர்ச்சிக்குரிய பற்பல விஷயங்களை யுஞ்செய்திகளையுஞ் செவ்விய தமிழ்நடையிற் பலரும் விரும்பும்படி யெழுதப்பெற்று மாதந்தோறும் வெளிவருவது. வருடச்சந்தா ரூ. 1.

வைசிய மீத்திரன்:—வாரந்தோறும் பிரசுரமாகுமொரு தமிழ்ப்ப த்திரிகை. இது தேவகோட்டையிலிருந்து வைசிய தருமங்களைக் கற்றவருமற்றவருமெளிதிலுணரும் வண்ணஞ் செவ்விய தமிழ்நடை யிலெழுதப்பெற்று, வாரந்தோறும் வெளிவருவது. இத்தகைய பத்திரிகையை ஒவ்வொரு வைசியருமபிமானித்து வாங்கிப்படித்து ப்பத்திராதிபரவர்கட்கு ஊக்கமுண்டாக்குவார்களென நம்புகிறோம்.

வீரோக்கிருது வருடத்தின் சென்னை விவசாயப்பஞ்சாங்கம்:—இது, சென்னை விவசாயச்சங்கத்தாரால் திதிவார நஷ்டத்திரயோகங்களையும் விரதாதிபுற்சுவதினங்களையும் காட்டுவதோடு, மா, தென்னை, பலா முதலிய விருகூங்களையுற்பத்திசெய்ய முறைகளையும், நெல், சோ ளம், கேப்பை, பருத்தி, கரும்பு முதலியவைகளைப் பயிரிடுமுறை களையும், யாவருமெளிதிலுணரும் வண்ணம் வெளியிடப்பெற்றது. இப்பஞ்சாங்கம், விவசாயிகளிடமிருக்குமாயின், அவர்கட்கு மிக்க நன்மை பயப்பதற்கையமில்லை.

கோயமுத்தூர் விவசாயக் கல்விச்சாலையிற்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இதன் விலை அணை 1.

1911(௭௩) ஜூலை 1௭ முதல் 31௭ முடிவடையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு	தொகை ரூ.	அ. ப.	செலவு	தொகை ரூ.	அ. ப.
1911-ஹுஜூன், ஜூலை இரண்டுமாதங்களுக்கும் மார்ச் 1-க்கு ரூ. 50 வீதம் புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் மாதச்சந்தா வரவு ரூ.	100	0 0	கலாசாலை உபயோகத்துக்கு வாங்கிய புத்தகங்கள்	0	6 9
விரோதிகிருது ஆடிமீ ந்துக்குரிய மாதச்சந்தாதொகை மகா-நா-பூ சா. ராம. மு. சித. பெத்தாச்சிசெட்டியார் அவர்களிடமிருந்து வரவு	50	0 0	பைண்டிங் ஆபீசு கண்டிண்டன்சிச்செலவு	7	11 8
செந்தமிழ்ச்சந்தா வரவு	15	2 0	பிரிண்டிங் ஆபீசு ஸ்டேஷனரிச்செலவு	51-11-6	
பிரிண்டிங் ஆபீசு அச்சுக்கூலி வரவு	326	9 6	ஹை ஆபீசு ரயில்வே சார்ஜ் செலவு	0--12--0	
பைண்டிங் ஆபீசு வரவு	33	6 6	தமாய் எண்ணெய்ச் செலவு	14--10--4	
புத்தக விந்நபனை வரவு	104	14 6	ஹை ஆபீசு கண்டிண்டன்சிச்செலவு	16--12--3	
சங்கம் காலி நிலம் மரக்கடைவாடகை நாளது விரோதிகிருது ஹுஜூன் த்துக்கு வரவு...	35	0 0	ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி செலவு	83	14 1
			போஸ்டேஜ் வகையிற் செலவு	29	0 0
			பிரிபர் வகையிற் செலவு	4	10 0

லேபிரேரி உபயோகத்துக்கு வாங்கிய புத்தகங்கள்

...

3

1 0

செந்தமிழ் லிஷ்யதானத்துக்காக
கனம் பிரசிடெண்ட் டிரஸ்டி
ஆவர்கள் உத்தரவுப்படி மணி
யார்டர்மூலம் அனுப்பியது ரூ

4-8-0

ரஃது லேபிள், மணியார்டர் சுமி
ஷன் வகையிற் சலவு

0-4-0

வண்டிவாடகை, சுமைகூலி வகை
யிற் செலவு

0-5-3

ஆபீசு உபயோகத்துக்கு ஸ்டேஷ்
னரி வகையறாவும் கலாசாலை
உபயோகத்துக்கு கண்டிண்டன்ஸ்
சிங் செலவும்

2-1-3

பிரின்டிங் ஆபீசு பில்ப்படி சங்கம்
ஆபீசு அச்சுக்கூலி வகைக்குச்
செல்

86-0-0

ஷே ஆபீசு பில்ப்படி ஷே ஆபீசு
பைண்டிங் வகைக்குச் செல்

15-12-0

ஆக மேற்காட்டிய லிவரப்படி செலவு ...

108

14 6

665	0	6
814	14	9
1479	15	3
1479	15	3

ஆகவரவு ரூ.

சென்ற ஜூன் மீட்டிங் கடைசிக்காலத்தில்
சினிமா பரக்கித்தொகை

ஆக மொத்தம் ...

ஆக மொத்தம் ...

திரு நாராயணையங்கார்,

மாணேஜர்.

ஆகமொத்தம் செலவு ரூ.

போக பரக்கியிருப்பு ...

ஆக மொத்தம் ...

ஆக மொத்தம் ...

237	10	0
1242	5	3
1479	15	3
1479	15	3

Audited and found Correct

S. GOPALASAMY IYENGAR,

Auditor.

3-9-11.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கீதம்

1911-ஸ்ரீ ஆகஸ்டுமீ 1௨ முதல் 1௨ முடிவரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை ரூபா. அ. ப.	செலவு.	தொகை. ரூபா. அ. ப.
1911-ஸ்ரீ ஆகஸ்டுமீ துக்குரிய புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் மாதச்சந்தாவரவு	50	சங்கம் சிப்பந்திகளுக்குச் சென்ற ஜூன்மீ துதிய பட்வாடாரிலிஸ்டர்ப்படி சம்பளம் செல் லாக்கியது	352 13 11
செந்தமிழ்ச் சந்தாவரவு	60	மே சிப்பந்திகளுக்குச் சென்ற ஜூன்மீ துய பட்வாடாரிலிஸ்டர்ப்படி சம்பளம் செல் லாக்கியது	354 11 2
பிரிண்டிங் ஆபீசு அச்சுக்கூலி வரவு	281	...	...
பைண்டிங் ஆபீசு வரவு	53	...	...
பத்தக விற்பனை வரவு	88	...	...
சங்கம் காலினிலம் மரக்கடை வாடகை விரோ திகிருது ஸ்ரீமீ துக்குவரவு	35	...	...
		பைண்டிங் ஆபீசு கண்டிண்டிஸ்சு செலவு	2 10 0
		பிரிண்டிங் ஆபீசு ஸ்டேஷனரிச் செலவு	14 2 2
		மே-ஆபீசு ஆயில்என்னுன் சம்பந்த மாய் எண்ணெய்ச்செலவு ...	13-14-9

ஹே.ஆர்.சு. கண்டின்ஜன்சிச்செலவு	15— 4—0		
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி பிரின்டிங் ஆர்.சுச் செலவு	...	61	6 3
போஸ்டேஜ் வகையிற் செலவு	...	30	0 0
ரிபேர் வகையிற் செலவு	...	13	6 0
ஹே.பிரேரி உபயோகத்துக்கு வாங்கியபுத்தகம்...		8	12 0
சென்னை வைஜயங்குதி பிரஸ் ஆர்.சு. லிருந்துவந்த அபிதானசிந்தாமணி 92 புத்தகத்துக்கு ரயில்சார்ஜ் செலுத்தியது	7—13—0		
வண்டிவாடகை, மணியார்டர் சுமிஷன், சுமைகூலி வகையறு ...	1— 1—9		
ஆர்.சு. ஹே.பிரேரி உபயோகத்துக்கு வாங்கிய ஸ்டேஷனரிவகையறு கலாசாரலை உபயோகத்துக்கு வாங் மண்ணெண்ணெய் மின் 1-க்குக் கிரயம் கொடுத்தது ...	2—11—3		
செந்தமிழ் விஷயதானத்துக்காக கணம் பிரசுரிடெண்ட் டிரஸ்டி அவர்கள் உத்தரவுப்படி மணியார்டர் மூலம் அனுப்பியது ...	1—10—0		
	81— 4—0		

ஏஜண்டுகள் தேவை.

ஏஜண்டுகள் தேவை.

கேசர் பவுடர்.

அணியுங்கள்.

மனங்களியுங்கள்.

ஐயன்மீர்.

இதுகாறும் நம்மவர்கள் வெளியூர்களிலிருந்து வரும் (சென்னை) அத்தர்களை வாங்கி யுபயோகித்து வந்தனர். இனி, அவ்வளவு

சிரமமும் செலவும் வேண்டியதில்லை. நமது பவுடரை யாம் பிரதிதினமும் பூசிக் கொள்ளும் சந்தனத்துடன் கலந்து உபயோகிக்கின் இந்திரனணியுங் கந்தமோ வென்று யாவரும் மயங்க உள்ளக்களிப்பும் உவகையும் செய்து தெள்ளிதில் வாசனை செய்திடும். இது 64 வகை அற்புத மூலிகைகளும் நயமான புனுகு, சவ்வாது, கஸ்தூரி, குங்குமப்பூ, பச்சைக்கற்பூர முதலிய வாசனைத்திரவியங்கள்சேர்த்து நம் மவர்க்கென்றே பாகமாகச் செய்திருக்கிறது. இப்பவுடரை எள்ளளவு எடுத்து உயர்ந்தவேஷ்டிகள் சேலைகள் முதலியவற்றின் நடுவில் வைத்தால் வெளியூர்களிலிருந்துவரும் (பிட்டல்டஸ்டு) முதலிய வாசனைத்திரவியங்களைக் காட்டிலும் வாசனையாயிருக்கும். யான் கூறுவதாற் பயனில்லை.

தாங்கள் ஒருமுறை வாங்கி யனுபவித்தால் தங்கள் மித்திரர்கட்கு இதன் பெருமை முதலியவற்றைத் தாங்களே கூறுவீர்கள்.

எங்கள் ஏஜண்டுகள் (S. I. Ry.) ரயில்வேக் கம்பெனியுள்ள இடங்கட்கெல்லாஞ் சென்று வருவதால் மற்றைய வியாபாரிகள் தங்கள் கம்பெனியில் உள்ள கிரயச்சாப்தா முதலிய நோட்டீஸ்களை 1000-க்கு ரூ. 1—0—0 வீதம் எங்கட்கனுப்பினால் ஏஜண்டுகள் எங்கள் நோட்டீஸ்களோடு வெளிப்படுத்தி வருவார்கள்.

விலை, தோலா 1 ½ ¼
ரூ. 1—0—0, 0—9—0, 0—5—0.

தங்கம், வெள்ளி, மெடல்களும் சர்ட்டிபிகேட் கேளும்பெற்ற

பசலா கம்பெனி,

மாணமதுரை போஸ்டு,

S. I. Ry